

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNİKA

LETO XVI

ŠTEVILKA 155

FEBRUAR 1989

Da bi ločje ozelenelo in ptički zapeli

Na Vrhniki so lani zgradili centralno čistilno napravo in dela opravili do prve stopnje načrta. Ta naprava bo čistila odpadno komunalno in industrijsko vodo. Del, ki so ga zgradili v preteklem letu, bo odstranjeval mehanske delce — pesek, plavajoče predmete in podobno. Zadržal bo tudi maščobe.

Stvar kajpak ni bila poceni. Doslej je pobrala skoraj poldrugo milijardo dinarjev in večina je šla za gradbena dela. V letošnjem letu bodo iskali pravšnje tehnološke rešitve čiščenja vode na pilotni napravi in pripravljali projekte. Nadaljevanje gradnje, druga stopnja pravimo temu, bo steklo v začetku leta 1990.

Naprava je sama zase kajpak mrtva stvar in vanjo bo treba speljati dotoke za odpadne vode. Zato bo treba hkrati z omejenimi deli napraviti glavne povezave kolektorjev. Taka odpadna voda ne bo več tekla naravnost v Ljubljano, ampak skozi čistilno napravo. Na Vrhniki bodo tri takšne povezave — Na Lošci, pri Črnem orlu in v Janezovi vasi.

Kot (menda zgolj zato) na videz po nepotrebnem poudarjajo, da je naprava brez dotokov nekoristna, dodajajo, da dotokov ne bo brez dodatnih sredstev. Torej bo prednostna naloga nabrati dovolj denarja, pripraviti dokumentacijo in se lotiti potrebnih objektov — razbremenilnikov, zadrževalnikov visokih vod, prečpalnice ... In potem? Potem bo Ljubljana morda spet vsaj približno podobna vodi iz časov Valvasorja. V spodbudo in da bo čakanje lažje, pa smo vam zbrali nekaj lep in nekaj žalostnih misli o okolju:

Ločje ob jezeru je zvenelo in ptički so onemeli.

Keats

Resnično me skrbi usoda človeškega rodu, kajti preveč gleda sam zase. Naše razmerje do narave je takšno, da si jo hočemo nasilno podvreči. Toda dosti več možnosti za obstanek na tem planetu bi imeli, če bi se mi prilagajali naravi in bi jo gledali dosti bolj spoštljivo, ne pa zviška in oblastno.

E. B. White

V času, ko je človek čisto pozabil na svoje poreklo in je slep celo za stvari, od katerih je odvisen njegov obstanek, je tudi voda poleg drugih naravnih dobrin postala žrtev njegove brezbrzičnosti. Hujši smo od Borgijcev!

Rachel Carson

Zatorej je že čas, da končamo protinaravno početje z najpomembnejšim in malone zadnjim naravnim življenjskim prostorom, ki nam je še ostal.

Heinz Ruppertshofen

Vlak Bratstva in enotnosti

Prireditve VLAKA BRATSTVA IN ENOTNOSTI je vsakoletna, že od leta 1961, in je odraz stalnih prijateljskih vezi med nekdanjimi izgnanci iz SR Slovenije in njihovimi gostitelji v SR Srbiji. Je tudi srečanje izgnancev iz naše republike, ki jih je okupator leta 1941 izgnal iz njihovih domov, s srbskimi brati in sestrami, pri katerih so našli svoj drugi dom, toplo prijateljsko zatočišče in s katerimi so skupaj preživljali težave vojne vihre ter prenašali nadčloveške napore in trpljenje.

Za to prireditve je značilno, da je simbol ohranjanja, razvijanja in utrjevanja revolucionarnih izročil NOB ter pomemben prispevek k nadaljnjemu razvoju in krepitvi bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Vlak je postal največja manifestacija povezovanja med slovenskimi izgnanci in njihovimi gostitelji, postal je porok, da velike revolucionarne izkušnje ne bodo nikoli zamrle. S to prireditvijo se revolucionarna izročila NOB prenašajo tudi na mlajše rodove.

Medobčinska koordinacijska odbora VLAKA BRATSTVA IN ENOTNOSTI v SR Srbiji in SR Sloveniji sta v soglasju z vsemi sodelujočimi občinami sklenila, da bo letos „Vlak“ iz SR Slovenije popeljal medvojne izgnance in njihove najžje družinske člane h gostiteljem v Srbijo.

Vlak bo odpeljal iz Maribora, Jesenic in Ljubljane 12. oktobra 1989 zvečer, prispel v Kraljevo in Titove Užice 13. oktobra 1989. Vračal pa se bo 15. oktobra 1989 in prispel v Ljubljano 16. oktobra.

V želji, da bi pravočasno opravili vse potrebno za srečanje z gostitelji, pozivamo medvojne izgnance in njihove ožje družinske člane, da se povežejo s svojimi medvojnimi gostitelji v Srbiji. Takoj po prejemu njihovega vabila pa se zglasijo na sedežu Medobčinskega sveta SZDL ljubljanske regije, Ljubljana — Komenskega 7/IV. nadstropje, najkasneje pa do 31. marca 1989, zaradi prijave za vlak Bratstva in enotnosti.

Natančnejša pojasnila v zvezi s potovanjem dobite na svojih občinskih konferencah SZDL, na mestni konferenci SZDL Maribor in medobčinskem svetu SZDL Ljubljana.

Medobčinski koordinacijski odbor vlaka Bratstva in enotnosti Slovenije

Po petih letih borovniškega vršaja

Novembra preteklega leta je minilo pet let, odkar obratuje vodovodni sistem borovniški vršaj. V vsem tem času ugotavljamo, da se je oskrbljenost z zdravim pitno vodo na območju občine Vrhnika bistveno izboljšala tako po kvaliteti kot tudi količinsko.

Dejstvo je, da je bila kakovost vode (in tudi količina) pred letom 1983 zelo vprašljiva, saj se je Vrhnika pretežno napajala iz Primčevega studenca, Borovnica pa iz izvira Pako. Oba vodna vira pa sta kraška in zelo dovzetna za vse spremembe. Zato je leta 1975 republiški sanitarni

inšpektor izdal odločbo, s katero je bila prepovedana uporaba vode brez prekuhanja, obenem pa se je povečala količina klora v vodi. Ta zahteva je bila preklicana šele s priključitvijo novega vodnega vira in opustitvijo starih.

Od novembra 1983 dalje ugotavljamo, da kljub nekaj hudim sušam količina vode na vršaju ni bila vprašljiva in zato niso bile potrebne nobene omejitve porabe, kar je dokaj redek primer v Sloveniji. Tudi lastnosti vode so se bistveno izboljšale, kar nam kažejo podatki:

LETO	Število vzorcev		Neprimerni vzorci	
	bakterološki	kemični	bakterološki	kemični
1985	148	24	1	0
1986	118	33	2	0
1987	94	47	1	0
1988	158	37	9	0

Neprimerni vzorci v letu 1988 so bili odvzeti na zajetjih pred kloriranjem. V omrežju po kloriranju pa neprimernih vzorcev ni bilo.

Za primerjavo še podatek iz leta 1981:

Skupno število vzorcev: 183, med njimi 27 neprimernih.

Seveda pa so pri obratovanju vodovoda tudi težave, ki kvarijo razpoloženje ljudi.

To sta predvsem železo v vodi iz vodnjaka VD 1 takoj na pričetku obratovanja in sorazmerno veliko število okvar na cevovodu črpališča Vrhnika.

Takoj po začetku črpanja vode iz vodnjaka VD 1 se je pojavila prevelika koncentracija železa, ki se je izločalo v rjavih kosmih. Kemične analize v tem času so pokazale, da so vse sestavine v normalnih okvirih, razen železa, ki pa zdravju ni škodljivo. V prvi polovici leta 1984 so vodnjak očistili, vendar so v cevovodih (predvsem v Borovnici) kljub izpiranju ostale usedline, ki občasno še danes obarvajo vodo, ko se spremeni vodni režim.

Okvare so se začele pojavljati na vodovodu kmalu po začetku

obratovanja. To sicer ni nekaj izrednega, saj se okvare lahko pojavijo pri vsakem cevovodu, vendar jih je le nekoliko preveč. Tako sta se pojavili v letu 1984 2 okvari, v letu 1985 11, v letu 1986 2, v letu 1987 5 okvar, v letu 1988 9 okvar in do konca januarja 1989 2 okvari. Vzroki zanje so bili raziskani in s strani strokovnjakov so bila podana tudi mnenja in predlogi za njihovo odpravo. Za glavni vzrok okvar je slab material za cevovode. Ti so izdelani iz 10-barskih PVC cevi, ki pa, kot se je izkazalo, niso primerne za barjanska tla, saj so pretoge. Ravno tako ni najbolj posrečeno izbran detajl temelja po barju, ki je bil tudi v več primerih vzrok za pokanje cevi. Ne nazadnje je botrovala določeni številu okvar (predvsem na strmih delu Verd-Vodohran) slaba izdelava.

Po mnenju strokovnjakov v prihodnosti ni pričakovati kakšne posebne umiritve in je dokončna rešitev le v zamenjavi cevovoda.

Zanimiv je podatek, da je večina okvar nastala konec tedna ali med prazniki. Samo v letu 1988 in januarja 1989 so bile 3 okvare v petek, 3 okvare v soboto, 2 okvari v nedeljo, 1 v ponedeljek, 1 v sredo in 1 v četrtek. Za takšno stanje pa ne obstaja nobena logična razlaga, saj je vodni režim na delu črpališča vedno enak, ne glede na dan. Voda se namreč črpa v vodohran in od tu dalje težnostno odteka proti Vrhniki. Skratka, na režim ne vpliva poraba ali kakšen drug dogodek.

Komunalno podjetje Vrhnika

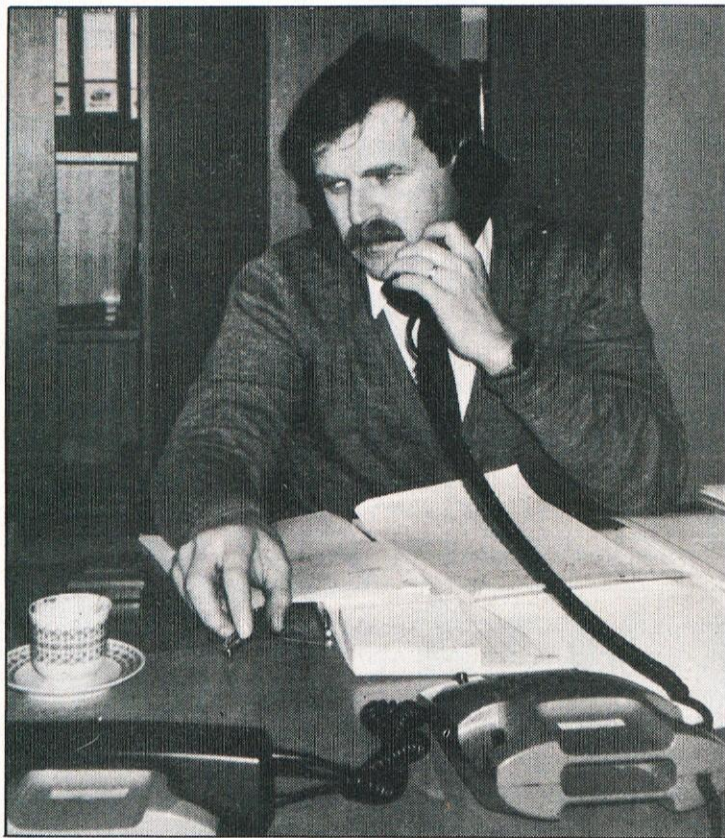
Obisk v vrhniški Iskri Antene

Majhen, toda žilav in obetaven kolektiv

ISKRA ANTENE je bila podjetje že precej časa pred uvedbo zdajšnjega zakona o podjetjih. Bržda je prav v tem podatku iskati odgovor na vprašanje, kako lahko tako majhen kolektiv (vsega 180 delavcev) v sedanjih zapletenih in težkih časih tako čvrsto stoji na svojih nogah. Da je to res, nam je potrdil tudi Ranko Gostiša, vodja komercialnega sektorja v tem kolektivu, ki je menil, da so minili časi, ko so se v Iskri Antene balli za svojo usodo. Z drugimi besedami rečeno: Iskra Antene je gospodarski osebek, ki ga lahko jemljemo kot stabilni člen naše družbenopolitične skupnosti, ki ima svojo prihodnost.

Seveda to ne pomeni, da v tem podjetju vlada nekakšna samozadovoljnost, da spijo na lovorikah... Prav nasprotno. V njem teče prav pester proces tako imenovanega prestrukturiranja, ki zajema domala sleherno področje. V Iskri Antene se namreč dobro zavedajo, da je prav od uspešnosti tega procesa odvisna njihova prihodnost.

„Za začetek našega vzpona štejemo v naši delovni organizaciji leto 1985,“ pripoveduje Ranko Gostiša, „ko smo se ob prenovi delovne organizacije Iskra Široka potrošnja iz nje izločili in oblikovali kot enovita delovna organizacija. Vedeli smo, da je bila Široka potrošnja bolj ali manj umetna tvorba, da njene skupne službe v Škofji Loki niso odigrale svoje vloge, a smo se

Ranko Gostiša

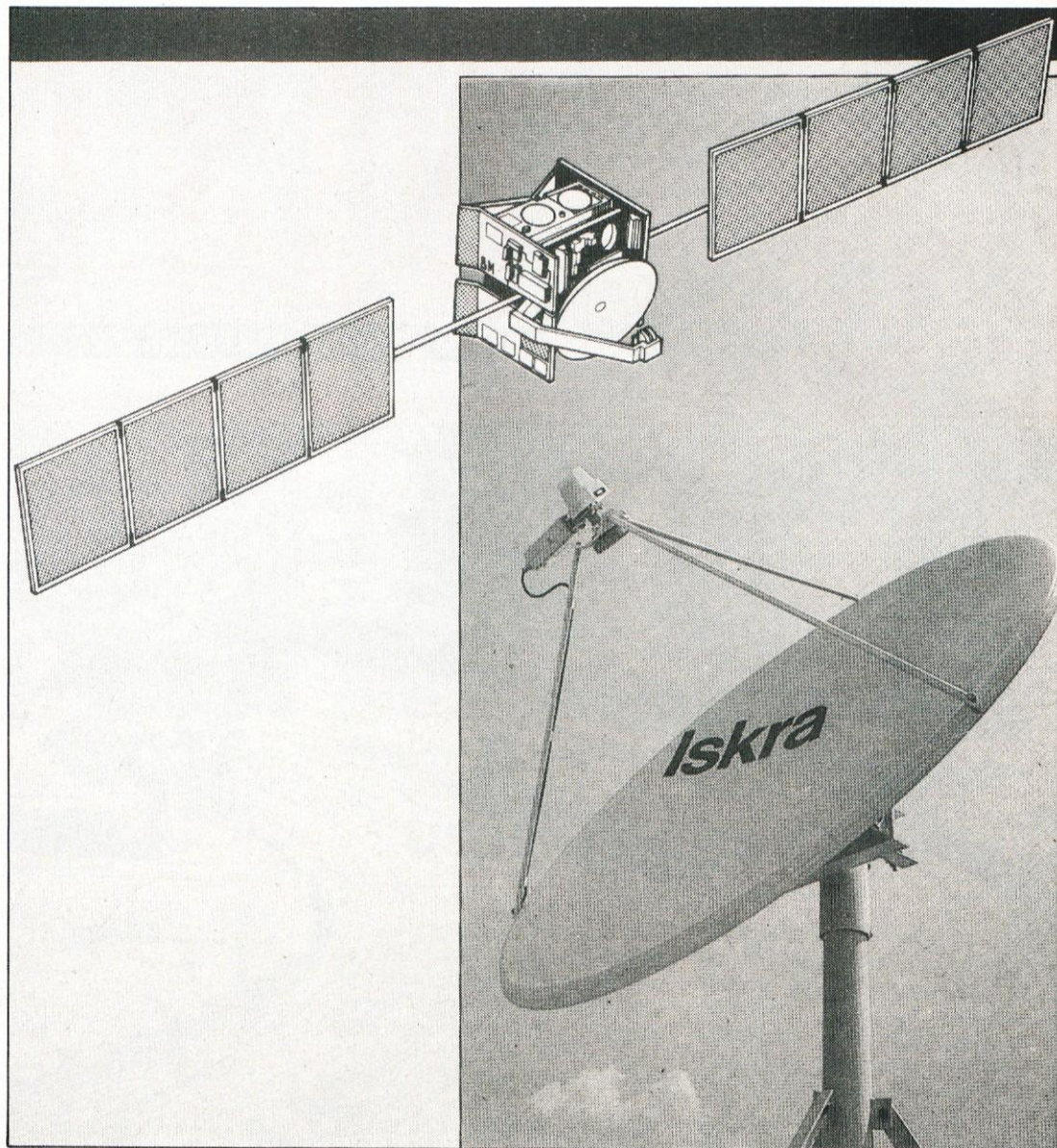
hkrati tudi zavedali, da z ločitvijo prevzemamo nase veliko odgovornost.“

Rezerve so

Da bi spoznali, za kako smeli korak so se tedaj odločili v Iskri Antene, bržda ne bo odveč, če si za hip obudimo spomin na okoliščine, ki so tedaj spremljale to odločitev. Tedanji tozde je bil ob polletju leta 1985 v izgubi, stara poslovodna ekipa je odhajala, nova enovita delovna organizacija je v mnogih pogledih začela praktično od začetka. Ranko Gostiša o tem takole razmišlja: „Iz izgub smo splavali že ob koncu tega leta. Kot se kaže danes, smo takrat v nasprotju z nekaterimi posamezniki, ki niso videli nobene rešitve več, pravilno ocenili, da bi nam obstoječi program klasičnih anten ob primerni organizaciji proizvodnje in nekaterih vitalnih funkcij lahko dajal toliko akumulacije, ki bi nam omogočala normalno življenje in nam hkrati ponujala mo-

žnosti za razvoj. Če sem še bolj konkreten: takrat smo ocenili, da imamo v tovarni še kakih 30 odstotkov rezerv. Kaj hitro se je pokazalo, da je bila ocena pravilna, saj smo jih izkoristili še več kot 30. Zdaj v tej proizvodnji skupaj z nekaterimi novimi izdelki (satelitski program) vidimo spet novih 30 odstotkov rezerv. Bi dejal, da nam je teh slednjih 30 odstotkov pokazala naša poslovna filozofija, katere glavno geslo je, da mora trg narokovati proizvodni program. Opravili smo nekaj tržnih raziskav in ugotovili, da s svojimi izdelki pokrivamo približno 25 do 30 odstotkov jugoslovanskega trga in da lahko ta delež še povečujemo.“

Najbrž se boste strinjali, da gre za zelo zanimiv podatek, ki ga v teh časih naglega pešanja naše kupne moči ni ravno pogosto zaslediti. Seveda takšne razmere niso obšle niti te vrhniške tovarne, ki pa se jim skuša postaviti po robu na svoj način.

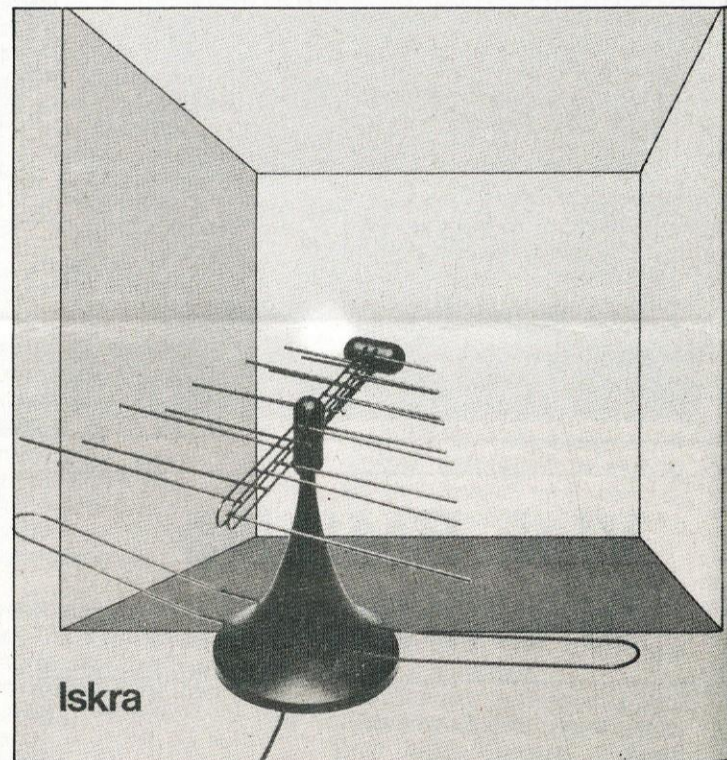

Kabelska televizija tudi doma

Ranko Gostiša nam je zaupal podatek, da v Sloveniji že več kot 5000 gospodinjstev gleda satelitski program s pomočjo anten, ki so jih izdelali v Iskri Antene. Prav ta trenutek pa tečejo tudi pogovori o graditvi večje mreže kableske televizije na Vrhnikih, za kar so v tej tovarni pripravljeni prispevati pomemben delež. Sodeč po tem, bi lahko rekli, da vrhniškimi iskrašem ni vseeno, kakšen ugled uživajo v svojem mestu.

Posnetek predstavlja sobno logaritemsko anteno, ki je po oblikovni plati izdelek Braneta Mraka iz Radovljice. Ranko Gostiša nam je dejal, da je bila ta antena razstavljena tudi na ljubljanskem sejmu bio, na katerega menda ne vzamejo ravno vsakega izdelka. V Iskri Antene so prijetno presenečeni nad povpraševanjem, saj so računali, da jih bodo prodali po 4000 na mesec, a se jim je številka povzpela kar na 9000.

Vse lepo in prav, le Braneta ni več v Jugoslaviji. Kot nam je zaupal Gostiša, ga je „ukradla“ neka nemška avtomobilska tovarna. Nov primer bega pameti torej...

Vrhničani ne rinejo z glavo skozi zid, kar pomeni, da ne povečujejo za vsako ceno, denimo, proizvodnje klasičnih anten, temveč poskušajo prihajati na trg z novimi, sodobnimi izdelki. To še zlasti velja za izdelke satelitskega programa, v katerem vidijo svojo prihodnost. To pa seveda ne pomeni, da so vse stavili ravno na ta program, saj hkrati izboljšujejo in izpopolnjujejo tudi vse izdelke iz drugih programov. Vse to pa potegne za seboj nove tehnologije, ki pa zahtevajo stalno nova znanja. Teh pa ni, če obenem z uvajanjem novih tehnologij ne teče tudi stalen proces izobraževanja. O tem nam je mag. Matjaž Kutin dejal: „V tehnološkem pogledu bi našo razvojno pot lahko opisal tako, da obstoječim mehaničnim osnovam dodajamo elektriko. Tega pa ne more početi nihče drug kot naši delavci, kar pomeni, da so prav ljudje glavni dejavniki sleherne proizvodnje. Torej ni drugega izhoda kot stalno izobraževanje. Je že res, da je človeku težko, ker si dandanašnji lahko zelo malo pomaga s tistim, kar je pet ali deset let pridobil v šolah. Toda tu se ne da pomagati: ali si pripravljen na to preprosto pozabiti in se dodatno sam izobraževati ali pa sam sebe obsoditi na grenko usodo, da te pač čas, ki mu v tehnološkem pogledu nisi več kos, odpihne. Enako kot za posameznika velja tudi za tovarno...“

bolj ali manj istim številom delavcev kar za 100 odstotkov poveča storilnost, potem je na dlan, da ti delavci ne bodo delali tako in to, kar delajo danes. Ranko Gostiša pa je o tem menil, da lahko ta cilj dosežejo zgolj z novimi tehnologijami. Da pa bi jih sploh lahko vpeljali, so se usmerili v zaposlovanje v glavnem visokokvalificiranih kadrov. Poleg tega štipendirajo desetino zaposlenih delavcev in izvajajo intenzivno funkcionalno izobraževanje vseh zaposlenih.

Okrepiti tržno vlogo

Takšna usmeritev Iskre Antene že kaže prve plodove. Ranko Gostiša nam jih je takole nanašal: „Danes dosegamo indekse, ki veljajo le za najboljši v sozvo Iskra. Potem ko smo bili leta 1985 z osebnimi dohodki na repu občinske lestvice, se danes prav tako približujemo najboljšim v občini. Pred tremi leti smo izvozili za 200.000 dolarjev, lani smo prvič presegli milijon dolarjev. Izvažamo na konvertibilni trg, na katerem iztržimo 25 odstotkov našega prihodka. Načrtujemo, da bomo poslej vsako leto še za četrtno povečevali izvoz...“

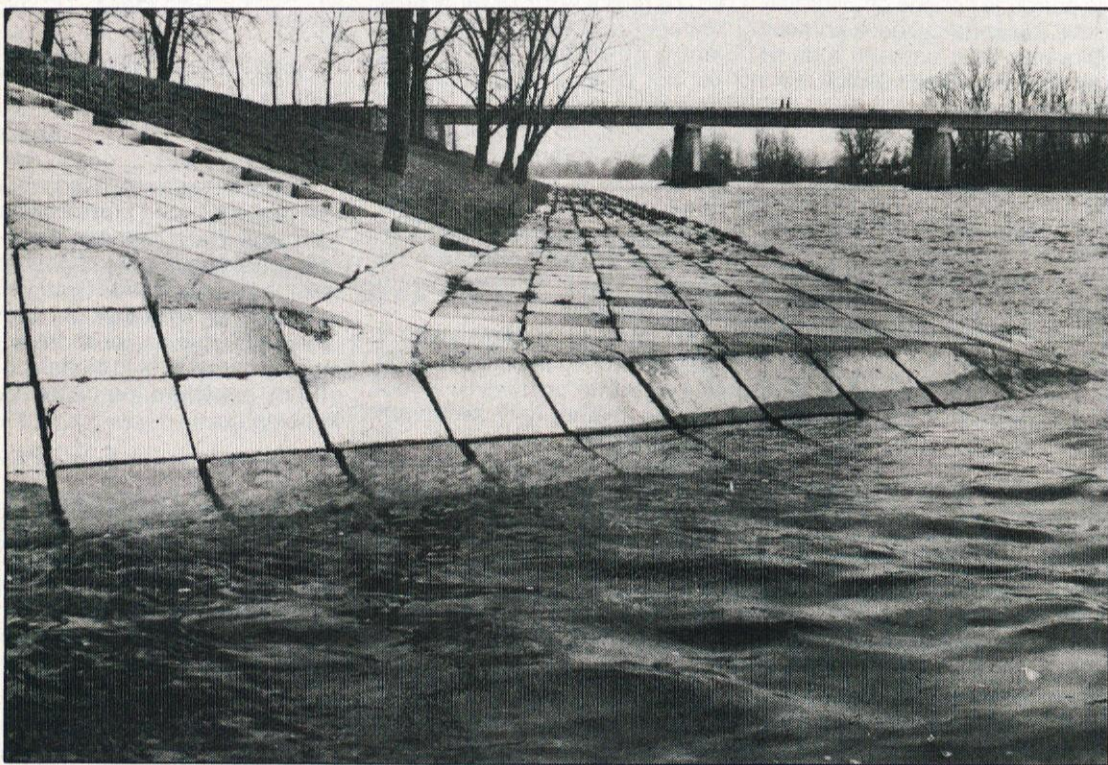
Če hočeš izvažati, moraš seveda biti konkurenčen, še zlasti s kakovostjo in cenami. Ranko Gostiša ocenjuje, da so v kakovostnem pogledu s klasičnimi antenami enakovredni tuji konkurenci. Za dokaz je navedel nemško firmo „Hirschmann“, s katero pravkar sklepajo po-

godbo o sodelovanju in za katero že pet let izdelajo po 50.000 anten. Tečejo tudi pogovori, da bi na podoben način sodelovali s tujimi partnerji tudi na področju satelitskega programa. Če ne dosegajo v skandinavskih in še nekaterih drugih državah boljše kot doma. Nekaj manjše veljajo zanje v Italiji in ZR Nemčiji.

Ja, je že tako, da za uspešno poslovanje le nista dovolj zgolj tehnologija in pridnost delovnih rok, temveč je v igri še marsikaj drugega. Gostiša sodi, da se sicer v Iskri Antene ob prehodu na podjetniški način organiziranja in poslovanja ne bo kaj bistveno spremenilo, vsekakor pa bodo morali okrepiti tržno vlogo. V tem pogledu precej pričakujejo tudi od učinkovitejšega organiziranja znotraj sistema Iskre — še posebej Iskre Commerce, ki bo morala biti poslej še kakovostnejša in konkurenčnejša. Stvari sicer še niso dokončne, vendar vse kaže, da bi bila Iskra Commerce najučinkovitejša, če se bo organizirala kot delniška družba. Gostiša tega sicer ni naravnost omenil, vendar je moč sklepati, da tu vidijo svojo priložnost tudi v Iskri Antene, kjer veliko pričakujejo od tako imenovanega produktnega trženja, ki naj bi v Iskra Commerce zamenjalo dosedanja način, ko so tržili po posameznih državah. Produktno trženje je namreč specializiran posel, ki so mu kos le za to posebej usposobljeni ljudje.

Ivo Kuljaj

Kako je z vodo

Vrhniški centralni vodovodni sistem, s katerim upravlja Komunala podjetje, še deluje brez težav. Vode je torej za zdaj dovolj. Res pa so upravljalci opazili, da so zaplankinski izviri

precej manj obilni. Na količino vode to na srečo ne vpliva, saj je glavni vir borovniški vršaj in tam se raven vode še ni začela zniževati. Pri preskrbi z vodo torej tudi za naprej ne pričakujejo te-

žav. Januarja so usposobili za jetje vode na Pokojiški planoti in tudi za občane tega območja je tako konec pomanjkanja vode.

Nekaj misli kandidatov za šefa države

Če je v naši deželi kaj sadomazohističnega, so to brez dvoma volitve. Voljenje po receptu samoupravnega socializma in njegovega dosežka, delegatskega sistema, bi res težko drugače poimenovali. V Sloveniji zdaj več kot 5000 temeljnih kandidacijskih konferenc, da drugih srečanj in zborovanj tja do šankističnih razprav sploh ne omenjamo, te dni apatično premlevala, katerega rojaka naj bi čez nekaj mesecev postavili v državni vrh.

In ves ta živ žav poteka, ne da bi kdo sploh točno vedel, kako se bo volilni golaž pravzaprav kuhal. Spremenjena ustava je vnesla le še dodatno zmedo, bog ve, kaj bodo primaknile republiške, kaj bo skuhal novi volilni zakon... No ja, zdaj je, kakor je in dokler tako je, nam ne ostane drugega, kot zbrati nekaj misli kandidatov za člana predsedstva SFRJ in SRS:

MARKO BULC Predsedstvo SFRJ bi po mojem moralo:

Biti na čelu akcij za odločno znižanje inflacije, kar pomeni predvsem zmanjšati porabe države od federacije do občin in zapiranje pip izmišljenega denarja...

Zavzemati se za resnično demokracijo ljudi, človekove pravice in civilizacijski razvoj;

JANEZ DRNOVŠEK

Pomoč manj razvitim republikam in pokrajinam je potrebno postaviti na novih temeljih. Sedanji model je očitno neučinkovit. V novi ekonomski strategiji in politiki morajo tudi manj razviti najti možnost za preživetje in razvoj. Vendar moramo vztrajati na ekonomskih kriterijih in tržni reformi.

TOMAŽ KALIN

Ob vseh prijetno vznemirljivih gibanjih v Sloveniji (ustanovitev Kmečke zveze, Zveze kmečke mladine, Slovenske demokratične zveze itn.) in podobnih premikih na Hrvaškem, pa vzhodje v ostalih delih Jugoslavije ter prvim znanilkam resničnega pluralizma ni naklonjeno, saj so se celo pojavili absurdni glasovi, da ta gibanja ogrožajo sistem. Demokracija in spoštovanje pravic vseh državljanov je edina pot za reševanje kosovskega problema, ne pa sila (kot npr. krepitev zveznih policijskih enot), ki nas lahko pripelje le do izrednih stanj, v katerih postane spoštovanje pravic in svoboščin ljudi zadnja skrb.

GOJKO STANIČ

S predčasnimi volitvami bi se v Jugoslaviji politične razmere stabilizirale. Tuji kapital pa se bo pojavil le v politično stabilizirani demokraciji. Samo z lastnim kapitalom nismo sposobni preseči krize, zato so po moji oceni predčasne svobodne volitve tako pogoj za zaustavitev hiperinflacije, za krepko injekcijo tujega znanja, tehnologije in kapitala, s čimer se odpirajo realne možnosti za hitro reševanje problema nezaposlenosti, ki je najhujši problem mladine, nerazvitih območij Jugoslavije in še posebej Kosova pa tudi potencialni jugoslovanski problem.

DUŠAN ŠINIGOJ

Vstop, zlasti mladih, v svet dela in na njem zasnovana socialna in profesionalna promocija in emancipacija, mora biti čim lažji in hitrejši, osvobodjen dogem preteklosti, nesmiselnih, administrativnih blokad, pa tudi raznih iluzij, še zlasti o legitimnosti nedela, slabega dela ter njegovega varovanja.

VINKO VASLE

Opredeljujem se tudi za parlamentarno demokracijo, ki je noben socialistični sistem doslej niti ni poskusil udejaniti. Vsem socialističnim sistemom, ki se sicer razlikujejo po stopnji totalitarnosti in avtoritarnosti, je namreč skupno: uničenje opozicije, represivno utišanje kritike in zadušitev alternative. Tisto, kar naredi sistem učinkovit pa ni hierarhična razporeditev nespornih splošnih civilizacijskih vrednot, ampak njihov preizkus v praksi. Sistem, ki živi brez kritike, opozicije in alternative pa je obsojen na nazadovanje in vegetiranje. Družba, ki tega ne želi, si mora v svoj sistem vgraditi mehanizme političnega pluralizma — opredelitev za politični pluralizem strankarskega in nestranskega tipa prepuščam demokratičnemu odločanju svojega naroda, osebno pa sem za stranke — s katerimi v sprotnem soočanju različnih političnih mnenj odkrivamo zmote in katastrofe, jih preprečujemo in pravočasno obračamo tok dogodkov. Pluralistična družba je tista, ki skozi konflikte odgovorno in organizirano išče nova spoznanja, dovoljuje sklepanja novih večin in tako napreduje brez nepotrebne družbene entropije. Moč, ki poganja te mehanizme pa je seveda pravica državljana, da izbira med enakopravnimi alternativami za reševanje vseh družbenih vprašanj.

Partija v besedi in delu

Stipe Šušar obiskovalcem mladinske šole v Neumu:

„Zveza komunistov se ne sme več vmešavati v volitve v sindikatu, v zvezi socialistične mladine, v socialistični zvezi in drugod. Skratka, ZKJ ne sme dajati blagoslova za to, kar ni njena naloga in s tem pred javnostjo sprejemati odgovornost za morebitne napake!“

Simon Krejan, sekretar OK ZK Vrhnika:

„Predsedstvo OK ZKS Vrhnika podpira kandidato Andreja Drašlerja, nikakor pa se ne mo-

re strinjati s kandidato Jožeta Zorman, nenazadnje tudi zato, ker je v času praznovanja 1. novembra imel skrajno neprimerno in žaljiv nastop do delavcev postaje milice Vrhnika.“

Pričevanje očitca:

„Sam sem bil presenečen nad nerazumevanjem in verbalno neprimernim ravnanjem človeka, ki predstavlja organ oblasti. Menim, da Zorman ni z ničemer osebno užil uradne osebe. Človek je pač negodoval nad njegovimi postopki in sam pri sebi bentil, kar je razumljivo.“

Razmišljanje ob ustanovnem zboru Slovenske demokratske zveze

Slovenska demokratska zveza je pognala korenine skozi pore našega življenja, v času naše najhujše krize v povojnem obdobju. Vsi vemo, da so se v vsem tem razvojnem obdobju iskale najboljše sistemske rešitve in da smo pri tem čisto človeško delali napake, ker smo želeli ustvariti in imeti svoj način življenja in temu prilagojen samoupravni socializem, demokracijo. V zadnjem desetletju smo si prizadevali, da ne bi načelnjali in pogrevali zgodovinskih oziroma preteklih napak ali zablod, in vendar se je prav v zadnjem obdobju okrepilo število raznih nasprotij, obtoževanj, izsiljevanj in napadov. Verjetno je prav ta krizni čas kriv, da smo preveč odmaknili kulturo od dnevnega življenja in naše politike, kar je dvignilo na noge slovenske kulturnike in je vzplamtela iskra, ki je zanimala ogenj v vsem jugoslovanskem prostoru. Poskus prevladovanja na osnovi centralističnega vodenja države in s tem povečevanje zveznega proračuna, krepitev sil JLA, ljubljanski vojaški proces, izbruhi afer in nazadnje padec življenjske ravni so bili dovolj tehten razlog, da so na svojstven način določili svoj pot in pot za dosego popolne demokracije slovenskega naroda. Vendar, žal, ne verjamem, da je to smer reševanja naše slovenske demokracije.

Zakaj vse to 40-letno povojno razdobje imenuje slovenska demokratska zveza kot tiranijo in zaviranje demokracije s strani KP oziroma zveze komunistov. Še hujše ob tem je negiranje vrednosti in napad na vlogo OF slovenskega naroda iz leta 1941. Ker gre tukaj tudi za dolomitsko izjavo in pa nedokončani dachaški proces, tak začetek kaže na totalno in brezkompromisno sovraštvo do zveze komunistov Slovenije in Jugoslavije in že daje vedeti, skozi napade na njo kakor tudi na SZDL, da jim ni do resničnega humanizma, temveč je čutiti skozi nji-

hov program dvorezno politiko, to je odcepitev Slovenije od drugih republik, v njej pa vzpostaviti parlament na osnovi večstrankarske koalicije, s tem da se zvezi komunistov Slovenije in Jugoslavije daje že vnapraj vedeti, da v tem parlamentu ne bi imeli nobenih možnosti glede na majhnost v primeravi z drugim prebivalstvom.

Vendar pa daje takšna politika slutiti, da pomeni to rušenje ustavnosti in sistema SFR Jugoslavije, kar bi lahko tudi pomenilo ponovno prelivanje krvi, in dvomim, če se tega zavedajo in če so pripravljeni tudi na tak odgovor glede na njihove programske želje in zahteve.

Spreobrnjenega komunistu ne priznavam in za zavračam.

Pravi komunist, ki ima v sebi ideje in vezi humanizma, tovarštva, medsebojnega prijateljstva, socialistične zavesti, odločnosti, poštenosti volje ter pripadnosti svojemu narodu, se ne more spreobrniti, kakor se ne more spreobrniti pravi kristjan. Vsako spreobračanje je zame kleveta neodgovornosti in dokaz, da vsak tak človek nima življenjskega značaja. Nadalje zavračam vsako primerjavo ali tiranijo zveze komunistov s fašizmom Hitlerjevega rajha ali z absolutistično diktaturo Stalina, sedanje romunske in albanske komunistične partije.

Ob tem trdim, da se je stanje poslabšalo tudi zaradi naše vsesplošne brezbriznosti oziroma zagotovljene kolikor toliko dobre eksistence in položaja, ustvarjene in pridobljene gmotne osnove in dobrin.

Ob sorazmerno dobrem občutku oziroma zadovoljstvu in varnosti je prišel čas nekakšnega počitka ali pasivnosti. In gorje tistemu, ki želi prebuditi ali se vmešavati v življenje takšne družbe. Začne se z grožnjami in sovraštvom. Dokaz temu so danes delovanje oziroma nedelovanje delegatskega sistema, s tem pa odprte vse možnosti za delo znotraj vseh DPO, posebno pa

še SZDL kot frontne organizacije prebivalstva. SZDL primanjkuje sposobnega kadra, če želi zagotoviti vsem ljudem človeka vredno življenje.

Ali bo Slovenska demokratska zveza sposobna mobilizirati ali aktivirati široke ljudske množice brez večjih finančnih sredstev in ali ni tu že dokaz kontra mišljenja in dejavnosti po sistemu individualnega prijema za uveljavitev nekaterih ambicij, kjer država nima možnosti ali pravice vpliva na zaviranje oziroma omejevanje dejavnosti.

Negiranje vsega, svobode, miru, ustvarjalnosti in dosedanje demokracije lahko pomeni dvoje: ali povečanje demokracije z vprašanjem nadaljnje ekonomske graditve za premaganje krize in razmer v našem gospodarstvu ter spremembo ustave in pravnega položaja, ali pa pomeni ta demokracija nad demokracijo, kar pomeni anarhizem, ki je tudi že viden in občuten z ustavo iz leta 1974, kar je dokaz, da nismo bili še zreli za takšno ustavo in da nam je bil poglobljeni pojem osvoboditev človeka od dela.

Zdaj je jasno, da vsako razdvajanje sistema pomeni prenos moči na drugo področje, kar bo pomenilo povečevanje krize oziroma slabšanje razmer.

Res je, da smo iz našega malega delovnega in ustvarjalnega človeka, ki smo ga imenovali za naše največje bogastvo, naredili zgolj številko, manjšo od 1, se pravi ničlo, ker nam je postal predmet manipuliranja, imeno-

van tudi tehnološki presežek, vendar tudi v več strankarskih koalicijskih vladah ni ta človek več kot številka, je samo volilec, glas več ali manj za pridobitev števila glasovnic za poslansko mesto v parlamentu. Negiranje pravnega obstoja ali primerjave s predvojno Avstrijo ne more izničiti dejstva, da imamo demokracijo, daje pa odgovor, da je bolje, da so premarsikateri vročerkvrneži lahko povsem tihi, kajti napak in prisvajanja niso naredili samo vodilni politični funkcionarji, temveč tudi mnogi drugi zunaj tega kroga, in če bi pri nas obstajala resnica in pravica v celotnem pomenu, bi bili zapori bolj polni, morda bi jih lahko nekaj končalo na sedanjih pokopališčih.

Pravzaprav ne vem, kaj sploh hočemo in želimo, demokratično organizacijo v demokratični družbi in njeni demokratični frontni organizaciji SZDL ali našo predvsem individualno posamično demokracijo, ki se ne oziira na težavnost bližnjega, čeprav spet v demokratični državi.

Ob tem je vprašanje, kje pa je naša posamična individualna in skupna samokritičnost. Koliko svojega deleža smo pridali za boljši jutri posameznika in vse družbene skupnosti?

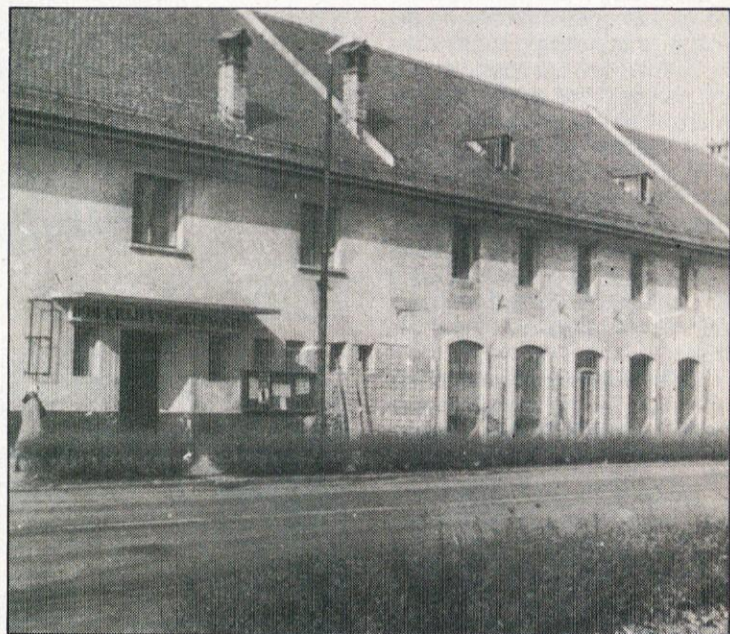
Za konec bi rad razčlenil definicijo videnja oziroma preživljanja ali če hočemo dejavnosti jutrišnjega dneva, kajti iluzij si ne postavljajo, v idealizmu ne verjamejo in realnosti ne priznavajo.

Marjan Pečan

Salon pohištva Liko

V delovni organizaciji LIKO smo iskanje prostora za boljšo ponudbo pohištva, tako stanovanjskega kot stavbnega iz svojega programa in programa poslovnih partnerjev, sklenili z dogovorom s krajevno skupnostjo in skupščino občine Vrhnika. Dogovorili smo se namreč, da

za vaje in opremo. Predvidena je tudi ureditev podstrešja v uporabne prostore. Objekt bo tudi na zunaj dobil novo podobo s spremenjenimi odprtini in oblikovano dodelano fasado. Objekt je obdelan tako, da bo čimbolje vključen v podobo Tržaške ceste.

bo salon pohištva LIKO v dvorani Doma krajevne skupnosti. Ideja je bila podprta tudi zato, ker je bila dvorana ves čas zapuščena, brez oskrbnika, objekt pa je kazal znake propadanja. Osnovna zamisel ureditve objekta, ki so jo kot projektno nalogo v sodelovanju z urbanisti obdelali arhitekti Zavoda za načrtovanje, je takale: del objekta s prostori krajevne skupnosti ostane istemu namenu, dvorana bo predeljena po višini z novo armirano betonsko ploščo in prezidana na začetku odra in bo v njej spodaj salon pohištva, zgoraj pa trije večnamenski prostori za dejavnosti DPO in krajevne samouprave. Del objekta, kjer je bil oder, pa bo s ploščami predeljen v tri etaže: kotlovnica v kleti, prva in druga etaža pa bosta namenjeni godbenikom

Sedaj dajejo poudarek zunanji ureditvi (to je menjavi večine oken in vrät in obnovi fasade) in izgradnji salona pohištva. Obnovljena bosta tudi vodovodni in električni priključek. Večino finančnega in organizacijskega bremena nosijo LIKO, krajevna skupnost finančno sodeluje s kupnino za del objekta, ki jo je plačal LIKO. Vrednost del v tej fazi znaša okvirno 550 milijonov din po cenah v januarju 1989. Seveda pa z enim zamahom ne bo moč v celoti uresničiti ideje o ureditvi objekta. Zato je tudi projekt narejen tako, da je možno vsak del prenoviti v posameznih etapah. Prva, že opisana, bo ob ugodnih vremenskih razmerah in sodelovanju vseh zainteresiranih končana maja letos.

J. Drobnič

POZIV

k slovenski solidarnostni akciji za zaščito in obnovo partizanske bolnice „Franja“

Legendarna partizanska bolnica Franja je ogrožena. Kamniti plaz, ki se je sprožil s pobočja Velikega Njivčca, je zasul dostop v sotesko Pasice, onemogočil dostop v Franjo, porušil del objektov, ostale pa poškodoval in s tem ogrozil obstoj enega največjih kulturnih spomenikov — spomenikov humanosti našega narodnoosvobodilnega boja in revolucije.

Če je Rog Slovenska samobitnost in državnost ter Osankarica herojstvo in vera, je bolnica Franja humanost, spomenik, ki je predlagan in izpolnjuje vse pogoje za vpis v seznam svetovne kulturne dediščine.

Zato smo dolžni to svojevrstno sporočilo človečnosti našega naroda zaščititi ter ga kolikor je mogoče neokrnjenega ohraniti bodočim rodovom. Za zaščito bolnice Franja bo potrebno najprej sanirati plazovito pobočje nad sotesko, s katero ga še vedno grozi plaz, iz ozke, nedostopne soteske odstraniti ok. 20 tisoč m² nasutega materiala; vzpostaviti prvotno stanje ter obnoviti uničene ali poškodovane spomeniške objekte ter pripadajoči inventar. Za vse to pa zgolj rednih virov sredstev ne bo dovolj.

Predsedstvo RK SZDL Slovenije, tudi na osnovi pobud borcev in partizanskih zdravnikov, krajanov Cerknega in občanov Idrije, številnih posameznikov iz vse Slovenije ter nekaterih družbenopolitičnih organizacij

poziva

k slovenski solidarnostni akciji za ohranitev in obnovo partizanske bolnice Franje!

Vsak po svojih močeh prispevajmo k temu, da kljub današnjim težkim razmeram ohranimo Franjo — spomenik humanosti, tudi kot naš prispevek k evropski in svetovni kulturni dediščini.

Občina Idrija je v ta namen že odprla poseben žiro račun pri Mestnem muzeju Idrija (št. 5202-743-1146) za zbiranje prostovoljnih prispevkov občanov, delovnih organizacij, družbenih in družbenopolitičnih organizacij idr.

SOLIDARNI BOMO MOČNEJŠI!

Republiška konferenca socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije
Predsedstvo

Poročilo o delu avto šole AMD Vrhnika

Postati voznik motornega vozila je v dobi avtomobilizma želja slehernega mladega človeka, pa tudi odrasli, ki se še niso priključili tej množici voznikov, se vedno pogosteje odločajo za ta korak. Beležimo nezmanjšano zanimanje za izobraževanje za voznike motornih vozil.

V AMD Vrhnika smo prisluhnili tem željam vseh kandidatov z zavestjo, da smo poklicani storiti kar največ na področju prometne varnosti, ki je bila in bo naša glavna skrb. Pozdravljamo akcijo „- 10 %“ za zmanjšanje nesreč na naših cestah, ki jo je pripravil republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in je široko podprta tudi s strani Avto moto zveze Slovenije. Prepričani smo, da bo naša vključitev v omenjeno akcijo koristen prispevek k izboljšanju varnosti na naših cestah.

Zadali smo si nalogo, da z dobro organizacijo in racionalizacijo ter visoko strokovno usposobljenostjo predavateljev in inštruktorjev posodobimo delo avto šole, obenem pa čimbolj skrajšamo čakalne dobe na ure praktične vožnje. To nam je tudi uspelo, čakalno dobo smo skrajšali na vsega 20 dni, ob najmanj za 10 % nižjih cenah kot v drugih avto šolah. V letošnjem letu smo nabavili 6 novih avtomobilov, tako da ima naš vozniki 13 osebnih avtomobilov za poučevanje praktične vožnje za kategorijo „B“. Povprečna starost teh vozil je 8 mesecev in pol. Poleg tega imamo še tovorno vozilo „Pomoč na cesti“ in motorno kolo za poučevanje kandidatov.

Teoretični del poučevanja je v sodobno opremljeni predavalnici v Osnovni šoli Ivana Cankarja na Vrhniki. Modernizacija naše pouka nedvomno pomeni tudi video oprema, ki jo nameravamo uporabljati pri teoretičnem delu usposabljanja za voznike motornih vozil. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, AMZ Slovenije in Republiški sekretariat za promet SRS pa so zadolženi za pripravo ustreznih video kaset.

Nenehno skrbimo za visoko strokovno usposobljenost naših kadrov, tako da tudi letos štipendiramo kandidate za pet inštruktorjev vožnje za kategorijo „B“, 1 inštruktorja vožnje za kategorijo „A“, predavatelja cestno prometnih predpisov in vodjo izobraževanja v našem društvu.

V rednem delovnem razmerju združuje delo 5 inštruktorjev praktične vožnje, 8 je zaposlenih honorarno, in 3 predavatelji cestno prometnih predpisov.

Letos smo pripravili 10 tečajev cestno prometnih predpisov za kategorijo „A“ in „B“, ki se jih je udeležilo 293 kandidatov. Poleg teh je 115 kandidatov prišlo iz drugih društev, skupno torej 408 kandidatov. Po podatkih izpitnega centra v Ljubljani se je na izpitno vožnjo prijavilo 553 kandidatov. Od tega jih je uspešno opravilo izpit 299 ali 53,1 %, kar nas uvršča na visoko mesto v ljubljanski regiji.

Organizirali smo tudi 4 tečaje cestno prometnih predpisov za voznike koles z motorjem: 2 v osnovni šoli Ivana Cankarja na Vrhniki, po enega v osnovnih šolah v Borovnici in Log-Dravogradu. Prijavilo se je skup-

no 111 kandidatov, uspešno je opravilo izpit iz znanja cestno prometnih predpisov le 52 kandidatov.

Z rezultatom nismo zadovoljni, zato želimo spodbuditi kandidate in njihove starše za večjo zavzetost pri pripravi za te izpite. V prizadevanjih za izboljšanje prometne varnosti smo v tesni povezavi s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Program dela usklajujemo tako po strokovni kakor tudi po materialni plati.

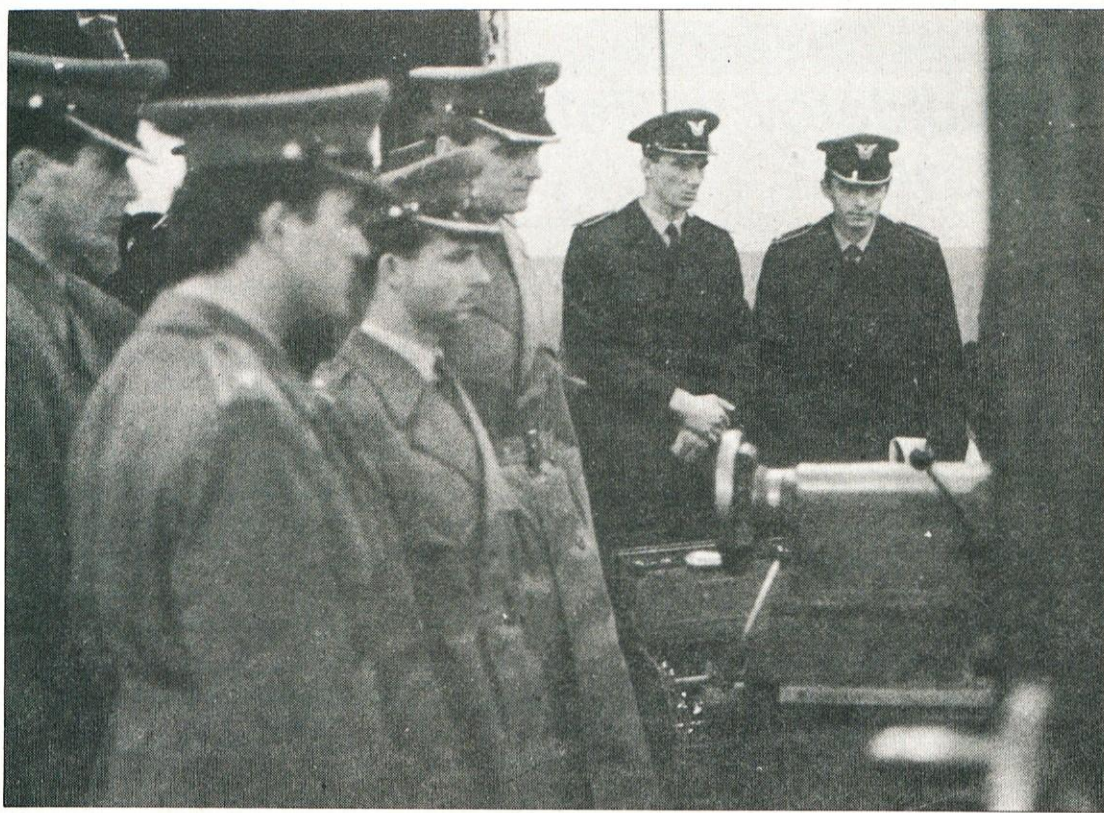
Žal, letos nismo mogli začeti postavljati poligona za kolesarje. Upamo, da se bo kljub gospodarski krizi premaknilo na tem področju, saj je interes vseh dejavnikov, da se akcija spelje, velik. Prepričani smo, da bomo skupaj s Svetom za preventivo v cestnem prometu SO Vrhnika, Postajo milice in Združenjem šoferjev in avtomehaničkov v akciji „- 10 %“ bistveno pripomogli k večji prometni varnosti v naši občini.

Program dela:

- nadaljevanje programa kot v preteklem obdobju,
- vse dejavnosti v zvezi z akcijo „- 10 %“,
- predavanja o novem zakonu o cestno prometnih predpisih v delovnih organizacijah,
- prometni krožek v osnovni šoli Ivana Cankarja,
- strokovna pomoč v VVZ,
- tesno sodelovanje z vsemi organizacijami, ki so vključene v reševanje prometne problematike,
- ureditev prometnega poligona in drugo.

Vsem udeležencem v prometu želimo srečno vožnjo.

AMD Vrhnika

Obisk v Kovinarski

Vojaški starešine, ki so prišli prvič službovat v kasarno na Vrhniko, želijo čimbolje spoznati okolje, v katerem bodo delali in živeli. Pred kratkim so obiskali delovno organizacijo Kovinarska, spoznali njene zmogljivosti in izdelke ter si ogledali proizvodne prostore in stroje.

Poleg direktorja tovarne Toneta Krašovca so se srečanja udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Vrhnika, med njimi pa je bil tudi predsednik skupščine občine Herman Bolet.

M. Arsić

Sektorske vaje v Borovnici

Prostovoljno gasilsko društvo Borovnica je 2. 10. 1988 pripravilo velikosektorsko vajo v počastitev oktobra — meseca požarne varnosti.

Načrt za vajo so naredili: sektorski poveljnik Stane Brož, poveljnik društva Ludvik Gantar in predsednik društva Ciril Kos. Ko smo dobili pravo lokacijo, je bilo potrebno dobiti še redarsko službo, ker smo večkrat prečkali cesto. Za prehod ceste smo morali nabaviti tudi varovala za cesti.

Vaja je potekala od odvzema vode iz Borovniške, skozi tovarno LIKO do šolskega igrišča — (IGD LIKO). Verigo je nadaljevalo PGD Breg do križišča pri Kosu, od tod po IGD DONIT prek Kosovega vrta do kolone pod železniško progo. Zaradi strmega terena so morali cevi privezovati ob drevesa. Od kolone naprej je verigo nadaljevalo PGD Borovnica, ki je polnilo svojo avtocisterno na Petrovčičevem (Tavžljevem) dvorišču. Tu je prva napadalna skupina reševala Medenovo hišo. PGD Bre-

zovica je črpalo vodo pri Zupetu iz stare „Majaronove štirne“ ter z drugo napadalno skupino ščitilo bližnje hiše.

Pred petnajstimi leti je prav ta hiša pogorela zaradi pomanjkanja vode. PGD Borovnica je ob pomoči domačinov očistila ta rezervoar in sedaj je v njem okoli 48 m³ vode. S to vodo lahko gasimo tudi hiše pod progo ob morebitnem požaru.

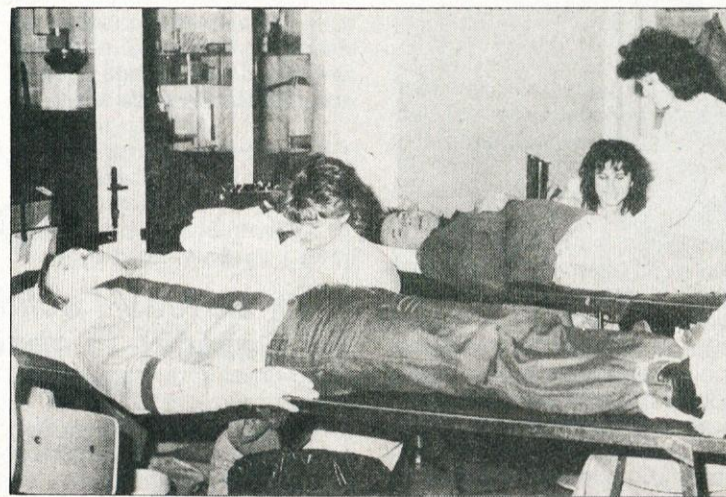
Vodja vaje je bil sektorski poveljnik Stane Brož. Ogledala pa sta si jo tudi poveljnik OGZ Vrhnika Urban Žirovnik ter častni predsednik OGZ Vrhnika Karel Mušič. Bilo je tudi veliko domačinov, ki so si z zanimanjem ogledali naše znanje ter tudi manjše napake. Vodstvo OGZ Vrhnika je bilo zadovoljno z našo pripravljenostjo.

Dolžina verige je bila okoli 725 m, višinska razlika od odvzema vode do namišljenega požarišča pa okoli 71 m. Voda iz ročnika je pritekla v 13 minutah po alarmu. V veliko pomoč so nam bile prenosne zveze (tokivoki) ter postaje v avtomobilih.

Sodelovalo je 5 društev s 5 črpalnimi ter avtocisterno. Gasilcev nas je bilo 45 in 10 pionirjev.

Ob sklepnih besedi pred gasilskim domom v Borovnici je bilo dogovorjeno, da si morata mladost in izkušnost še bolj krepko podati roke, da bomo še večkrat vadili v tolikšnem obsegu.

Predsednik Ciril Kos

Uspešna krvodajalska akcija

Dvodnevne krvodajalske akcije, ki sta jo pripravili Rdeči križ naše občine in Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane, se je udeležilo 298 prostovoljcev. Zbrali so skoraj sto litrov te dragocene tekočine.

Že v prejšnji akciji je darovalo kri okoli 400 občanov ali približno 700 stekleničk krvi, kar uvršča Vrhniko glede na število

prebivalcev med zelo humana okolja.

M. Arsić

Kot se za gasilce spodobi

Če v tej državi še kaj deluje, kot se šika, pravijo ljudje, so to brez dvoma gasilci. Tudi za vrhniške velja ta modrost. Česar se lotijo, je že vnaprej obsojeno na uspeh.

Med mnoge dosežke štejejo tudi nov repetitor z antenskim stolpom, ki s svojimi devetnajstimi metri štrli v nebo na Ulovki. Začeli so ga graditi predlanskim in spada v program radijskih zvez za potrebe gasilstva v Sloveniji. Zanj je zaslužno enotno gasilsko tržišče treh občin, Cerknice, Logatca in Vrhnike. Repetitor danske firme so z združenimi sredstvi kupili pri ljubljanski Varnosti. Za delo se ve, kot pač vselej pri gasilcih — zemeljska in podobna opravila so postorili prostovoljci. Zdaj so povezani in v primeru večje nesreče se bodo lahko bistveno hitreje zbrali. Vrhnika se je opre-

mila še s stabilnimi in mobilnimi ter ročnimi radijskimi postajami. Stabilne so v vrataricah IUV, Avtomontaže, obrata Kraloše in borovniškega Fenolita na Bregu. To jim omogoča 24-urno dežurstvo. Vsi trije sektorji v občini so opremljeni z mobilnimi postajami v vozilih, za interno povezavo pa uporabljajo ročne postaje.

Dela, razen že omenjenih prostovoljnih, je opravil inženiring telekomunikacij Jože Štuflek iz Dragomerja, ki je prevzel tudi vzdrževanje vseh naprav.

Lani so oktobra, v mesecu požarne varnosti, preizkusili zveze med tremi občinami in gasilskimi društvi pa še z gasilsko brigado Ljubljana zraven. Kako? Uspešno, jasno! Uspešno so vse skupaj tudi zalili, kot se gasilec pač spodobi.

Lučka Bogataj

Inflacija kroji usodo borovniškega vrtca

S samoprispevkom za nov otroški vrtec, ki je bil izglasovan januarja lani, so Borovničani začeli reševati problem otroškega varstva, saj stari vrtec ne ustreza normam.

Na Majaronovem vrtu je pletel začel rasti vrtec, danes pa lahko gledamo, kako mila zima pomaga gradbencem, saj je vrtec že pokrit. Lepo, da včasih pomaga narava, toda pri denarju ne more. Tako se je prvotna vrednost objekta — 45 starih milijard, močno spremenila. Zakaj, je najbrž vsakomur jasno, saj imamo vsi težave z inflacijo, po datek, ki nam pove, da znaša revalorizirana vrednost objekta 31. 12. 1988 192 starih milijard, pa bo marsikomu povečala pulz.

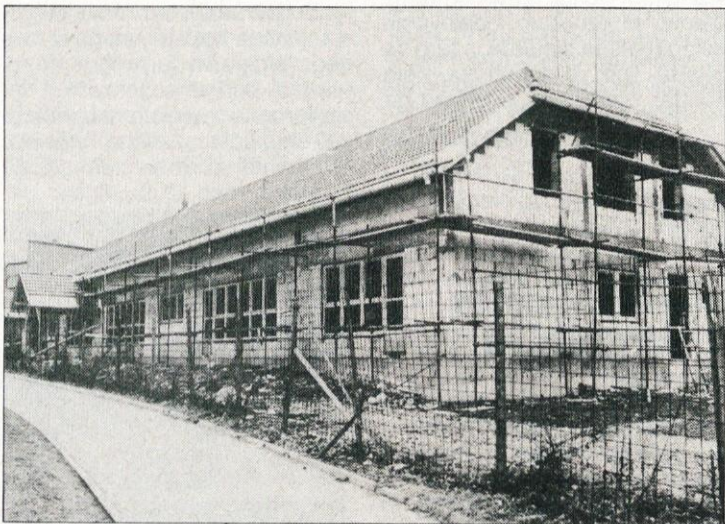
Če hočemo stvari podrobneje spoznati, je potrebno navesti nekaj podatkov, ki nam povedo, na kakšnih temeljih stoji vrtec.

Zakon o začasni omejitvi razpolaganja z družbenimi sredstvi za negospodarske investicije, ki ga je izdal IS SRS, je dovoljeval le investicije v višini 49 starih milijard, tako da je bil tudi investicijski program izdelan do te kvote. Zato bo morala skupnost otroškega varstva napisati prošnjo republiškemu IS, da se višina dovoljene vsote dvigne.

Do konca leta 1988 je bilo porabljenih 47 starih milijard, manjka pa še 144 milijard. Kje jih bomo dobili, se še ne ve, saj je edini vir denarja krajevni samoprispevek, ki znaša okoli 14.000.000 din mesečno. Problem bo malo ublažil podatek, da bomo les za strešne konstrukcije prispevali borovniški kmetje, začasno pa je les zagotovil LIKO.

Veliko dela nas še čaka, sicer borovniški otroci letos še ne bodo v novem vrtcu, čeprav so nekateri obljubljali, da bo vseljiv to pomlad.

Besedilo in slike: Andrej Drašler

Malenkosti ne motijo velikega duha — je rekel Klujevec s strehe — pa si zarobi rdeče hlače z belo nitjo!

Prenovljena trgovina Krim v Borovnici potrjuje dejstvo, da smo Slovenci res narode pijančkov. Večji del trgovine zavzema-

jo police z alkoholnimi pijačami ter zaboji s pivom in raznimi osvežilnimi pijačami. Če pa hoče človek kupiti rdečo ali modro nit za šivanje, si lahko pomaga samo z belo ali črno nitjo (no, imajo tudi nekaj zelene). Ob pripombi, naj jih naročijo, dobi človek odgovor, da nimajo prostora v trgovini. Ta kritika ne velja samo zaradi rdeče ali modre niti, dostikrat ne dobiš tudi drugih malenkosti, ki jih nujno potrebuješ.

Pomoč invalidom

Na pobudo društva invalidov naše občine so delavci v podružnici Ljubljanske banke na Vrhniki naredili prvi korak za to, da bi invalidom na vozičkih olajšali dostop do bančnih okenc. Delavci so prispevali denar za posebno stezo za invalidske vozičke in tako invalidi lažje urejajo svoje denarne zadeve.

Pričakujemo, da bodo temu zgledu sledili tudi drugi v javnih službah in vsaj nekoliko pripomogli k temu, da bo invalidom vsakdanjik lažji.

M. Arsič

Društvo za boj proti sladkorni bolezni Ljubljana

Pozdravljeni vsi, ki nam pomagate

Sladkorna bolezen je do sedaj prizadela samo v Ljubljani že 24.000 ljudi. Obolelost za sladkorno boleznijo pa narašča. Tisti, ki zbolijo v zgodnji mladosti, so najbolj ranljivi, vendar lahko diabetes prizadene kogar koli v katerem koli življenjskem obdobju.

To sem doživela tudi sama. Toda z dobrim, neprekinjenim zdravljenjem lahko živite dokaj normalno življenje, kakor ga živim sama. Imam hujšo obliko te bolezni in moram zelo paziti na ritem prehranjevanja, moje telo je odvisno od zdravljenja z insulinom. Če bi bolezen zanemari-la, bi postala uničujoča, lahko bi me ubila. Sladkorna bolezen pa je tudi eden od najbolj pogostih povzročiteljev bolezni ledvic in srca, povzroča slepoto in v zrelih letih zaradi gangrene povzroči lahko tudi izgubo prstov na nogi ali celo izgubo noge. Toda to je najhujše, kar se mi lahko še pripeti!

Spodbudne novice pa so z vključevanjem sladkornih bolnikov v društva za boj proti sladkorni bolezni. Ljudi učimo, kako naj živijo s sladkorno boleznijo, kako lahko kljub njej živijo polno, neodvisno življenje. Naše društvo prireja predavanja za di-

abetike in njihovi družinske član-e, izlete, degustacije visoko-kvalitetne zdrave dietne prehrane, (testirane na UKC), brezplačno zdravljenje.

Na žalost bolezni lahko prizadene prav vsakogar. Prizadela je mene, lahko tudi vas ali kate-rega od članov vaše družine. Delo Društva za boj proti sladkorni bolezni Ljubljana je torej življenjsko važno, čeprav je odvisno samo od prostovoljnih prispevkov in članarine.

Prosim, pomagajte nam premagati diabetes tudi s svojimi prispevki že danes in omogočiti normalno delo društva. Hvaležni bomo za vsako finančno pomoč tako delovnih organizacij kot posameznikov, saj bo humanitarno delo našega društva učinkovitejše tudi z vašo pomočjo.

Žiro račun 50101-678-70167, Društvo za boj proti sladkorni bolezni, Ljubljana, Zarnikova 3.

Veselimo se vsakega novega sodelavca, z roko v roki nam bo življenje lažje in lepše.

Sama sladkorna bolezen ne boli, ko zaboli, je prepozno... zato je lažje preprečevati sladkorno bolezen, kot jo zdraviti.

Predsednica društva: Rozi Marolt

Obvestilo

Vabimo vse nekdanje delavke kolektiva Sava Kranj, obrat 3., Vrhnika, na ponovno srečanje, ki bo 18. marca v Mlečni restavraciji ob 17. uri.

Prijave sprejemam do 15. marca od 19. do 22. ure po telefonu 751-110.

Vsi sodelavci pristrčno vabljeni!!!

Delovanje upokojujencev DU Vrhnika

Vrhnško društvo upokojujencev ima več kot 1200 članov, kar je prek 73 % upokojujencev v našem kraju. Število članov pa se stalno povečuje, kajti dejavnost društva se v zadnjih letih prav lepo razvija.

Po pogledimo, kaj se dogaja v teh januarjskih dneh v pisarni društva: člani prihajajo plačevati članarino in to tako, da je treba kar pridno delati, da se ne naredi vrsta, kajti obenem se prijavljajo za letovanje v Počitniškem domu v Izoli, nekaj se jih pa tudi prijavlja nanovo v članstvo. Iščejo tudi razne informacije, za to ima tajnica polne roke dela, da v času uradnih ur člani odhajajo iz pisarne društva dobre volje.

Pišem dobre volje, to pa zato, ker so bili vsi, ki so se udeleževali lanskih izletov, zelo zadovoljni, naj bo to na pikniku na Pokljuki, kjer je bilo zelo živahno. Bili so sprehodi po lepi naravi. Nekateri so si s pesmijo popestrili bivanje na tem izletu. S seboj smo imeli tudi plinski pekač, tako da so bili izletniki postreženi z dobrotami na žaru. To so potem zalili tudi z dobro kapljico.

Naslednji izlet je bil nakupo-

valni, v Avstrijo. Jedli pa smo na slovenski strani.

Izlet v pobrateno mesto Gornars v Italiji je bil namenjen ogledu okostnice umrlih taboriščnikov, zato v Italiji ni bilo predvideno nakupovanje in je nekaj izletnikov malo negodovalo, kajti morali smo pohiteti na kosilo pri „Rezki“ v Rovtahn. Pred odhodom domov je bilo tudi malo veselja.

Izlet v Krško je bil organiziran že drugič in sicer na trgatve. Najprej smo si ogledali vinski klet in vse priprave za mletje in stiskanje grozdja. Nato smo se odpeljali na trganje na hrib Sremitič ob restavraciji „Pri teh lučkah“. Natrgali smo precej ton grozdja, nekaj pa tudi za popotnico.

Izlet v Goriška brda na češnje se lansko leto ni preveč obnesel, ker smo prišli prezgodaj in še nismo dobili pravih češenj hrustavk. Vendar pa so bili vseeno zadovoljni z gledom vinske kleti Dobrovo, in pokušnjo njihovih kvalitetnih vin.

Bilo je še nekaj izletov, ki so bolj ali manj razveselili upokojujence, izletnike.

V našem društvu je še nekaj drugih dejavnosti, kot so ročna

dela upokojujencev v prostorih društva, kjer se ob pletenju malo pogovorijo in med seboj pokažejo dela spretnih rok naših članic. Občasno so tudi pri ročnih delih predavanja o zdravstvu, ki jih zelo strokovno poda kirurginja Vida Stržinar. Na ta srečanja ročnih del prihaja do 25 udeleženk.

Zelo obiskana je tudi telovadba upokojujencev v šoli Janeza Mraka na Vrhniki. Društvo upokojujencev je namreč organiziralo za svoje članice razgibalne vaje. Ni to vse, če doma delaš razna gospodinjstva dela in misliš, saj imam doma telovadbo. Strokovno je dognano in zdravniško dokazano, da to ni res. Telovadne vaje, ki jih poučuje Marta Rijavec, so strokovno prirejene za razgibavanje gornjega dela hrbtenice, ki se izvaja s palicami. Razgibavamo pa tudi druge dele telesa. Udeležence te rekreacije so z vadbo zelo zadovoljne. Za prostor v šoli se Društvo upokojujencev najlepše zahvaljuje pomočnici upravnik šole tovarišici Moharjevi.

Dejavnost balinarske sekcije žensk in moških je bila že opisana v Našem časopisu. Popisal jo je predsednik sekcije balinarjev Karel Štirn. Rad bi še dodal,

da takega soglasja in enotnosti, kot je sekcija balinark, se zelo težko dobi, kajti v slogi je moč, kot pravi izrek: „eden za vse — vsi za enega“. Njihov odbor je zelo aktiven in tudi povezan z vodstvom društva. V načrtu imajo redno treniranje in udeležbo na raznih tekmovanjih. Skupno z moško balinarsko sekcijo pa je že izdelan plan za tekmovanja med ekipami Žiri, Idrija, Logatec, Notranje gorice, Dragomer, Cerknica in Vič. Prilagam sliko s tekmovanja posameznikov žensk in moških in sicer ženske: zlato odličje: Nada Šestan, srebrno odličje: Rezka Mole, bronasto odličje: Ančka Vuk, pri moških: zlato odličje: Ciril Grom, srebrno odličje: Karel Štirn, bronasto odličje: Ivan Seles.

Ženska in moška balinarska sekcija je pripravljena organizirati več družabnih srečanj na vrtno Društva upokojujencev Vrhnika pod vodstvom kapetanke balinark in njenih sodelavk.

Poseben poudarek damo tudi praznovanjem 8. marca, 29. novembra in pa silvestrovanju, ki jih društvo organizira za boljše razpoloženje. Za popestritev programa ob praznovanju priskočijo na pomoč učenci osnovne šole, za kar se jim prav lepo zahvaljujemo, kakor tudi tovaršicam, ki jih vodijo.

Za člane, starejše od 75 let, se vsako leto pripravi srečanje, če je le mogoče, kajti to je povezano s precejšnjimi finančnimi stroški. Tudi letos nameravamo to izvesti, če bomo le finančno sposobni.

Da smo popestrili silvestrovanje, so priskočila na pomoč razna podjetja, ki razumejo, kaj pomeni darilo za upokojujence, čeravno je skromno, in to so: Ljubljanska banka, Splošna plovba Piran, Iskra-Antene, Emona — pražarna, Pekarna Vrhnika, Liko — Vrhnika, Avtomontaža, Žito Ljubljana in Kmetijska zadruga Vrhnika.

Poleg delovnih organizacij so se odzvali tudi obrtniki Vrhnike: Elektromehanika Penko, Svečarstvo Stržinar, graverstvo Tomšič, Ključavničarstvo Mole, Slaščičarna Berzo, Zidarstvo Jereb, Vargalant Prebil, Galtop Oblak, Pekarna Adamič, Testenine Baškovič. Vsem darovalcem se najlepše zahvaljujem.

Poleg vseh teh rekreativnih dejavnosti imamo vsako leto tudi po dva kolesarska izleta, ki sta kombinirana tudi z društvom invalidov. Peš gremo običajno na piknike v naravo.

Prav prijetno je sodelovati z društvom upokojujencev Borovnica, kajti na več srečanjih smo si že izmenjali izkušnje z organiziranjem izletov. Tudi v bodoče si želimo dobrega sodelovanja v naši rekreativni dejavnosti.

Odbor se trudi, da je članstvo društva čim bolj razgibano na vseh področjih. To je jesen našega življenja, čeprav nas tarejo razne tegobe, je treba članstvo čim bolj zaposliti, da pozabi na težave.

Zato pa poskrbi Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Ljubljana, da nam pravočasno obračunavajo razlike v pokojninah. Prejemniki visokih pokojnin pa na Društvo gledajo bolj postrani — a ne prav vsi — pa oprostite.

Člane — interesente za premo-g, obveščamo, da bomo naročila sprejemali po 15. marcu.

Želimo, da se včlanijo v društvo upokojujencev tudi tisti upokojujenci, ki še niso člani. Če so brali te vrstice o delovanju društva, jih bo morda pritegnilo. S tem bi bila dejavnost društva še bolj razširjena.

Žel bi se zahvaliti vsem sodelavcem, ki so vse leto pomagali organizirati izlete, družabna srečanja in rekreacijske dejavnosti, obenem pa pozdravljam vse člane društva z željo, da se bomo v letošnjem letu — čeprav v krizi, tako množično udeleževali vseh dejavnosti kot v preteklem letu. Vsem članom pa želim v letošnjem letu tudi obilo zdravja.

Predsednik DU Vrhnika: Stane Kogovšek

Novosti v Cankarjevi knjižnici

STROKOVNA LITERATURA:

Aleš Kunaver
Baskar, B.: Latinščine, prosim
Baumer, H.: Človek in vreme
Blaznik, P.: Slovenska Štajerska in jugoslovanski del Koroške do l. 1500
Bree, A.: ABC šivanja
Brownmiller, S.: Proti naši volji
Bučar, F.: Usodne odločitve
Čilenšek, R.: Ljubelj, podružnica Mauthausna
Černe, M.: Plodovke
Česen, M.: Zdravje in denar
Dolenšek, J.: Kotne funkcije, trigonometrija
Domej, T.: Koroški Slovenci in leto 1938
Ducrot, O.: Izrekanje in izrečeno
Enciklopedija Slovenije, II.
Feltwell, J.: Živali vsega sveta
Gabrijelič, M.: Predavajmo z miselnimi vzorci
Goljevšek, A.: Med bogovi in demoni
Golob, I.: Vrt in letni časi
Gordon, T.: Družinski pogovori
Grlic, P.: Pogodba o franchisingu
Hall, G.: Top gun in druga vojaška letala ZDA
Hauck, P.: Uspena vzgoja otrok
Hočevnar, A.: Meteorologija
Hofman, B.: Iskani in najdeni svet
Ilustrirana mladinska enciklopedija Jugoslavije
Janša, J.: Na svoji strani
Jelinčič, Z.: Katalog bankovcev jugoslovanskih dežel
Kako deluje: Zdravila
Kampor: Koncentracijsko taborišče na Rabu
Kober J.: Leksikon imen
Knez, T.: Turistični vodnik po Novem mestu in okolici
Konrad, G.: Antipolitika
Koroški koledar
Kovačević, K.: Glasbeniki
Kuret, P.: Umetnik in družba
Kuzmanič, T.: Labinski štrajk
Lindemann, H.: Avtogeni trening
Marinc, I.: Donačka gora
Maxwell-Hudson, C.: Masaža
Mesesnel, J.: Milan Rijavec
Muck, K.: Antigonino zrcalo
Osredelčič, E.: Sodobni bonton
Partizanski koridor
Perutnina
Petan, Ž.: Teater je vsepovsod
Pokorn, D.: Hujšajmo!
Potrč, M.: Jezik, misel in predmet
Požarnik, H.: SOS za naravo in človeka
Predpisi o davkih občanov in na promet nepremičnin
Rotar, J.: Trubar in Južni Slovani
Rus, J.: Pričevanja in spomini
Sadler, M.: Zgodovina rock glasbe
Segundo-Fontes, M.: Sadje; Cvetje; Metulji
Simonton, O.C.: Ozdraveti
Skoberne, P.: Sto naravnih znamenitosti Slovenije
Slabe, M.: Polhov Gradec
Sladice — tokrat malo drugače
Slovenija, te poznam?
Slovenska bibliografija
Stara kitajska modrost
Steinbuecher, R.: Oj, zdaj gremo
Stojanovič, B.: Poetika Mirana Jarca
Stoppard, M.: Otroške bolezni, nevšečnosti in motnje
Silc, M.: Pletemo za družino
Veliki atlas živali
Vidovič, M. A.: Slovensko skladiščno besedotvorje
Vodnik naravne medicine
Vogelnik, A.: Ročne lutke za deževne dni
Zakon o podjetjih
Zakon o sodnih taksah s taksno tarifo
Zapisni znanja v informacijski dobi
Zelišča
Ziherl, S.: Kako se upremo alkoholu
Zupantič, B. M.: Kazensko procesno pravo
Živeti z Ljubljano
Žumer, A.: Kunci
Žužek, I.: Disciplinska odgovornost
Žvanut, M.: Rojstna hiša Valentina Vodnika

LEPOSLOVJE

Mladinsko:

Agrež, M.: Čisto pravi gusar
Bevk, F.: Peter Klepec
Dalmaj, A.-M.: 366 ... in več zgodbic o naravi
Doskočilova, H.: Diogen v sodu
Fajdiga-S. P.: Ježek na parketu
Ferrari, P.: Čudoviti svet not
Finžgar, F. S.: Makalona
Golob, B.: Jezikovni vozli
Grimm, J.: Snežica in Rožica
Gris, S.: Čudoviti svet glasbe
Kalaš, I.: Drevesna tovarišija
Košuta, M.: Na Krasu je krasno
Makarovič, S.: Vila malina
Makarovič, S.: Poprtnjački
Manček, M.: Brundo Rjavček
Milčinski, J.: To si ti, Nina
Raček ima smolo
Raičkovič, S.: Mlin na veter
Rawson, C.: Velikani; Zmaj; Čarovnice
Singer, B.: Moč svetlobe
Snoj, J.: Škorček norček
Stanič, J.: Grad kralja Matjaža
Šega, M.: Slomškov trg
Tomšič, M.: Super frače
Tyler, J.: Raček na počitnicah
Tyler, J.: Raček in prijatelji
Zidar, P.: Cirkus Madra Čaj
Zlata ptica
Zorman, I.: Račka puhačka

Za odrasle:

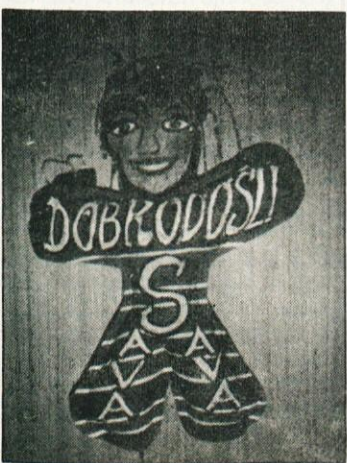
Bartol, V.: Med idilo in grozo
Batič, M.: Dramski prizori
Dokl, S.: Uskoška princeza
Godina, F.: Nada, vrni se
Filipčič, E.: X-100 roman
Fritz-Kunc, M.: Ne verjemi vetru
Ilauinig, O.: Črni križi pri Hrastovcu
Jančar, D.: Tri igre
Javoršek, J.: Življenje in smrt Primoža Trubarja
Kmet, M.: Učiteljica
Kovačič, L.: Prah
Krstič, R.: Na srcu zemlje
Krušnik, S.: Smeh in greh
Malenšek, M.: Zlati roj
Messner, J.: Gorše storije
Mlada beseda
Njatin, L. B.: Nestrpnost
Partljič, T.: Kulturne humoreske, prosim
Rožanc, M.: Labodova pesem
Rožanc, M.: Lectio divina
Stopar, P.: Kave, kavice, kofetki
Strniša, G.: Svetovje
Šetinc, F.: Vzpon in sestop
Tasič, P.: Demokracija, duh iz steklenice
Vincetič, M.: Za svetlimi obzorji
Vogrič, M.: Neptunov krst
Volarič, Z.: Peti korak
Zorman, I.: Leta herojev

Prevodi:

Barwick, J.: Kremeljski naklepi
Bromfield, L.: Drevo iz Green Baya
Crowley, A.: Dnevnik ušvalca mamil
Fast, H.: Priseljenčeva hči
Festa, C. P.: Zaljubljena čarovnica
Hawthorne, N.: Škratno znamenje
Hemingway, E.: Rajski vrt
Howatch, S.: Temna obala
Kaye, M. M.: Smrt v Berlinu
Munn, H. W.: Izgubljena legija
Roché, H. P.: Jules in Jim
Schiraldi, V.: Mafijci z modrimi očmi
Stell, D.: Prstan
Wallace, E.: Govornik
Wallace, E.: Nenavadna grafica

Pesmi:

Bergles, C.: Ellis Island
Fried, E.: Pesmi
Flazer, A.: Jerebika
Hočevnar, B.: Predalčki
Krstič, R.: Antigona
Milčinski, F.: Ta svet je pesmi vreden
Osojnik, I.: Roman o roži
Peršolja, A.: Sanjsko mesto
Remic, S.: Opazovalnica
Vidmar, M.: Način vezave

Na podlagi 5. člena Pravilnika o Petkovškovih priznanjih

RAZPISUJE
KULTURNA SKUPNOST OBČINE VRHNİKA

PETKOVŠKOVO PRIZNANJE

Razpisni pogoji in navodila za oblikovanje ter dostavo predlogov

Priznanja podeljujemo za:

- aktivno delovanje v SZDL, sindikatih, ZSMS, samoupravnih interesnih skupnostih in v vseh drugih družbenih okolišjih v prid kulturnih dejavnosti,
- vsestransko in celovito razumevanje pomena poklicne ljubiteljske kulturne dejavnosti in za dejavno pomoč pri vsebinskem bogatenju,
- organizacijsko utrjevanje in samoupravno organiziranost kulturnih dejavnosti ter za delovanje delegatskega sistema v vseh družbenih okolišjih,
- spodbujanje, usmerjanje in organiziranje kulturnega življenja in kulturne dejavnosti, zlasti še med mladimi in delavci,
- uvajanje novih sodobnih vsebin in oblik kulturne ustvarjalnosti,
- celovito, stalno in dolgoročno načrtovanje kulturno umetniškega delovanja,
- nenehno spodbujanje različnih oblik svobodne menjave dela,
- kvalitetno in množično rast v kulturnem delovanju,
- pospeševanje kulturne ponudbe (nastopi skupin, gostovanja poklicnih ansamblov, prireditve za delavce iz drugih republik in pokrajin, bogatenje knjižnic s primernimi knjigami, skrb za dostopnost knjige itd.),
- pripravo in izvedbo različnih izobraževalnih oblik,
- celovito in vsebinsko poglobljeno obveščanje o kulturnem življenju in delovanju,
- poglobljeno prizadevanje pri zbiranju, ohranjanju in urejanju dokumentacije o naprednem kulturnem gibanju.

Predlog za priznanje mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega je predlagan, in podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo uspešnosti dela kandidata.

Kandidate lahko predlagajo kulturna društva in skupine, poklicne kulturne organizacije, samoupravne in krajevne skupnosti, šole in druge delovne organizacije in posamezniki.

Pisne predloge za priznanja je treba poslati v enem mesecu po objavi razpisa v Našem časopisu na naslov: Kulturna skupnost občine Vrhnika, Trg Karla Grabeljška 1, 61360 Vrhnika.

Izbor, na predlog Odbora za Petkovškova priznanja, potrdi skupščina kulturne skupnosti.

Podelitev bo javna. Imena dobitnikov in utemeljitve bo kulturna skupnost objavila v Našem časopisu.

Prižgimo luči za akcijo minus deset

V zadnjih letih je bila prometna varnost na slovenskih cestah zelo slaba. Veliko je bilo nesreč s smrtnim izidom in težje poškodovanimi udeleženci v prometu, zato je Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu dal pobudo za akcijo „- 10 %“, s katero naj bi že v letošnjem letu, v primerjavi z obdobjem zadnjih treh let, zmanjšali število najhujših prometnih nesreč za deset odstotkov, potem pa še vsako naslednje leto za deset.

Take in podobne prispevke ste verjetno že nekajkrat prebrali v različnih dnevnih časopisih. Cilj in namen sta lepa, vprašanje pa je, kdo bo program izvajal. Bo to storila prometna milica, sveti za preventivo ali kdo tretji? Ti tretji smo lahko samo mi, udeleženci v prometu. Samo mi lahko zagotovimo uspeh akcije. Hitro znamo pristaviti, da so ceste v slabem stanju, tudi vozila niso dosti boljše. Pa je to res? Cesta Vrhnika—Ljubljana je kar dobro opremljena s prometnimi znaki. Kritična mesta, posebno pri šolah, so dobro razsvetljena. Ali peljemo na teh

mestih previdno? Ali pa še pritisnemo na plin, saj se bolje vidi?

Rešitev je v nas, v vsakem udeležencu v prometu posebej. Spoznajmo vrednost zdravja in življenja — svojega, sosedovega in vsakega, ki ga srečamo na cesti. Tu je začetek varnosti, drugače bo tudi ta akcija obsojena na neuspeh.

Marsikje so že spoznali, koliko je varnejša vožnja s prižganimi lučmi, tudi podnevi, ne glede na letni čas in vremenske razmere. Hitreje nas drugi opazijo in temu primerno ravna.

Tisti, ki želimo uspeh akcije „- 10 %“, za večjo varnost na cesti, **PRIŽGIMO LUČI**, to bo naš razpoznavni znak.

SREČNO VOŽNJO!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Liko Vrhnika

Denarna pomoč na začetku leta

Že nekaj let se dogaja, da s sredstvi na področju splošne in skupne porabe ne moremo ureničati vsega, kar si v posameznih okoljih želimo. Še zlasti je težko tam, kjer smo v preteklih letih sicer uspeli usposobiti objekte, zmanjkalo pa je denarja za njihovo vzdrževanje ali opremo. Če k temu prištejemo še razvoj posameznih dejavnosti in prireditve s športnega, kulturnega in zabavnega področja, je gotovo veliko akcij, ki jih s plani nismo predvidevali, pa bi jih vseeno želeli podpreti.

Akcij, za katere zmanjka potrebnih sredstev, pa je vedno več. Vedno več je nerealiziranih nalog, ki smo jih vključili v plan, a zanje ni denarja. Zato se različne organizacije, krajevne skupnosti in društva obračajo po pomoč na organizacije združenega dela. Prošnje prihajajo vse leto, največkrat tik pred posamezno akcijo ali celo potem, ko smo jo že izvedli, pa zmanjka sredstev za poravnavo računov. V organizacijah združenega dela se znajdemo v neugodnem položaju, kajti časovno smo naj-

večkrat v stiski, prav tako pa ne moremo določiti prednosti med vsemi temi akcijami. Največji problemi pa so v zvezi z določitvijo višine posamezne pomoči, kajti ni je mogoče planirati niti uskladiti z višino razpoložljivih sredstev DO za pokrivanje posameznih akcij zunaj DO. Zato smo se v DO LIKO Vrhnika odločili, da v letu 1989 poskušamo že pred sprejemom zaključnega računa predvideti sredstva za te namene, glede na splošen oziroma širši interes ter glede na možnosti, ki jih imamo. To pa pomeni, da morajo vsi tisti, ki želijo, da se vključimo v financiranje njihovih programov ali akcij, pravočasno in s pisno vlogo, do sredine februarja zaprositi za pomoč.

Vlog, ki bodo prihajale kasneje, ne bo mogoče več upoštevati.

Tako si želimo ustvariti nekaj več reda na tem področju in prihraniti dragocen čas, ki smo ga do sedaj vse leto uporabljali za preverjanje in obravnavo posameznih vlog.

LIKO Vrhnika

Čestitke z zamudo

Za prejšnjo številko Našega časopisa je bilo moč slišati tudi pripombo, da je bilo preveč prostora odmerjenega novostim vrhniške knjižnice. Priznamo, to da zgolj po tehnični plati. Po vsebinski nikakor, saj si knjižnica zasluži še kaj več.

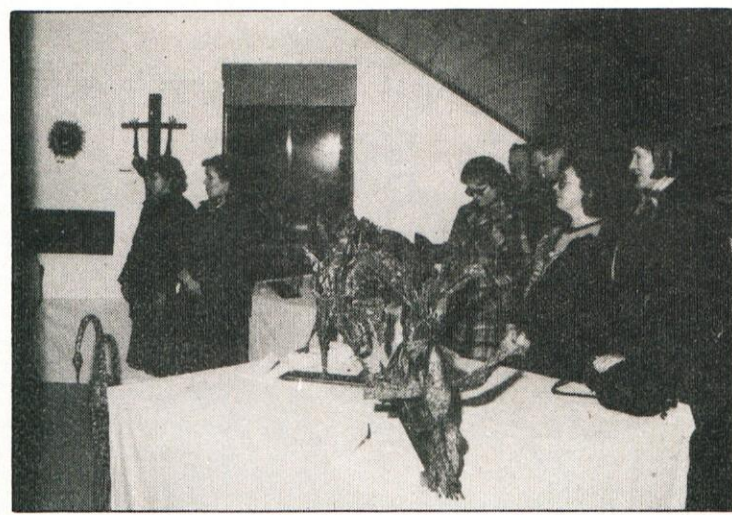
Lani je 15. decembra slavila svojih 30 let. Slavila uspešno, kot je bila uspešna ves ta čas. Marija Iskrenovič nam je pripovedovala, da so bili obiskovalci nad prireditvijo navdušeni. Čeprav se je začela ob petih popoldne, so jih morali uro pred polnočjo prijazno poprositi, da je vsega lepega enkrat le konec.

Kdo ve, ali jih je zadržal pester kulturni program ali pa morda domače pecivo, ki so ga napekla dekleta iz knjižnice kar sama. Tudi razstava je bila mikavna. Segla je vse tja v leto 1876 do bralnega društva, predstavila članke iz tedanjih časopisov, knjige s starimi žigi, ki pričajo, iz katerih knjižnic vse je nastala Ljudska knjižnica Vrhnika... Tradicija torej, več kot bogata.

In zvesti člani. Tisti najbolj zvesti, ki knjižnico obiskujejo redno vsa tri desetletja, so bili ob tej priložnosti nagajani.

Ljubka podrobnost — vrhniška knjižnica je pripravila tudi razpis za šole in obljubila pet nagrad za najbolj uspele pripevke učencev, ki so pisali o knjižnici. Prispevkov je prišlo 26 in ni kazalo drugega, kot da so nagradili vse po vrsti.

Se nekaj podatkov, kar zgovorni so: lani si je 54.742 obiskovalcev izposodilo skoraj 160.000 knjig. V vrhniški knjižnici je zaposlenih 6 knjižničark in če vemo, da je letni normativ v naši republici 10 do 12.000 knjig na knjižničarja, si lahko brž izračunamo, kako marljiva so dekleta. In uspešna knjižnica kajpada, tudi s svojimi pestrimi „stranskimi“ dejavnostmi. Lani so pripravili za 123 ur pravljic, prireditve, počitniške programe pozimi, zvočno gledališče, razstave, sodelovali so na Živ žavu... Kaj bi še dodali — razen, čeprav z zamudo, čestitke za 30-letnico.

V počastitev slovenskega kulturnega praznika je Obrtno združenje Vrhnika pripravilo v Domu obrtnikov na Vrhniki razstavo plastik mariborskega umetnika Aleksandra Kovača. Na otvoritveni slovesnosti so nastopili tudi člani mariborske kulturnoumetniške skupine Rapsodi, v kateri nastopajo sopranistka Veronika Mihelič in basist Aleksander Kovač, recitatorka Mojca Zupančič ter harmonikar Andrej Zupančič.

Obrtno združenje Vrhnika

OBČINSKA KONFERENCA SZDL VRHNİKA

Žirija za podeljevanje priznanj
Osvobodilne fronte slovenskega naroda

razpisuje za leto 1989

SREBRNA PRIZNANJA OSVOBODILNE FRONTE

Priznanje OF je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti pri:

- uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,
- uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,
- uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega dela in življenja ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Predlog za srebrna priznanja OF naj predlagatelj (družbenopolitične in družbene organizacije, organizacije združenega dela, društva in drugi družbeni dejavniki) pošljejo Žiriji za podeljevanje priznanj OF pri OK SZDL Vrhnika, Cankarjev trg 8, najkasneje do 20. marca 1989.

Žirija opozarja vse predlagatelje, da obnove tudi predloge iz prejšnjih let, če želijo, da jih bo ponovno obravnavala.

Razpis 4. natečaja za nove spominke ljublanske regije v letu 1989

Ponudbo spominkov v naših krajih smo že velikokrat kritizirali, kajti tujci, ki prihajajo k nam kot turisti, želijo imeti spomin na kraj, kjer so preživeli dopust oziroma prijetne trenutke, toda komajda kje najdejo kak lep in kakovosten spominke.

Tudi v ljubljanski regiji in Ljubljani smo dokaj revno založeni s kakovostnimi spominki. Nekateri obrtniki, delovna organizacija DOM in LTZ se trudijo premakniti stvari z mrtve točke. Zato smo se na medobčinski gospodarski zbornici Ljubljana skupaj z LTZ, SML, OZ ljubljanske regije in DO DOM odločili v letu 1985, da z vsakoletnim natečajem za nove spominke ljubljanske regije spodbudimo posameznike, skupine in podjetja, da s svojimi zamislimi prispevajo k čimvečji in kakovostni ponudbi na tem področju. Tako je tukaj že 4. razpis.

Spominkarstvo je zahtevno področje nepenzionske turistične ponudbe in predstavlja celoto, od pojmovanja klasičnega spominka in sodobnega prijema (videokasete, filmi, diaprojektivi) do kmečkega turizma, igrač in iger.

Lastnost spominka lahko ima potrošno blago, konzumno blago, okrasni predmeti, vključno z nakitom in emblemi kot tudi avdiovizualni artikli ter umet-

niške storitve, skratka vse, kar nas spominja na kraj bivanja, regijo oziroma nanjo vezano dogajanje. Pri tem pa je vendarle potrebno misliti, če to predmet zahteva, na ustrezno embalažo s sporočili o predmetu v njej. To je bila ena od največjih pomanjkljivosti spominkov na dosedanjih natečajih, kakor tudi ta, da se posamezniki nagradnih spominkov ne odločajo za proizvodnjo.

Natečaj za nove spominke ljubljanske regije je objavljen v Delu in Dnevniku 14. 12. 1988, v reviji Obrtnik in Delavski enotnosti.

Nekaj spominkov, prispelih na dosedanje natečaje, je že našlo pot do kupca, čeprav imamo še veliko možnosti na tem področju, ki pa jih nismo znali izkoristiti.

Zato vabimo k sodelovanju vse posameznike, likovnike, šolsko mladino, aktive združnikov, izdelovalce domače obrti, oblikovalce, arhitekte, upokojence in druge, da s svojimi predlogi in izdelki sodelujejo v natečaju. Vabimo tudi OZD, društva upokojencev, društva paraplegikov, člane turističnih podmladkov, pionirske šolske zadruge, člane turističnih društev. Medobčinska gospodarska zbornica Ljubljana

Prireditve v domu JLA

Gledališka predstava

V sredo, 1. marca, ob 20. uri bo v Cankarjevem domu na Vrhniki gostovalo Splitsko dramsko gledališče s predstavo Ne puščaj me samega.

Razstava ročnih del:

V sredo, 8. marca, ob 17.30 bo v domu JLA otvoritev tradicionalne razstave ročnih del in kulturni spored.

Vabimo vse, ki izdelujejo gobeline, tapiserije, makrameje, ki plečejo, kvačkajo, šivajo ali izdelujejo druga ročna dela, naj svoje izdelke pokažejo na tej razstavi.

Prinesete jih lahko v Doma JLA vsak dan od 7. do 20. ure in sicer od 20. februarja do 2. marca letos.

Po razstavi pa bomo izdelke vračali od 15. marca dalje vsak dan od 7. do 15. ure, 20. marca pa tudi popoldne, od 17. do 20. ure.

Koncert

V sredo, 8. marca ob 19.30 bo v Cankarjevem domu na Vrhniki koncert zabavne in resne glasbe z naslovom Ženske ženskam. Na njem bo nastopala pianistka Tatjana Spasić.

Delo sekcij v domu JLA

- Otroški in pionirski zbor: vsak petek od 17. do 20. ure.
 - Sodobni ples: ob torkih, četrtek in petkih od 18. do 20. ure
 - Sekcija za karate: ob petkih ob 20. uri.
- Vse sekcije sprejemajo nove člane.

obrotno združenje vrhnika

VABI
NA OGLED KIPARSKO RAZSTAVE

ALEKSANDER KOVAČ
PLASTIKE

DOM OBRTRNIKOV
od 8. II. do 8. III. 1989

od 8⁰⁰ do 18⁰⁰
Sobote, nedelje od 8⁰⁰ do 12⁰⁰

Otvoritev:
8. II. 1989 ob 18⁰⁰

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, ki ste pospremili na zadnjo pot našo mamo, staro mamo, mamo Micko

MARIJO PER

po domače Kovačevo mamo iz Sinje Gorice pri Vrhniki

Zahvaliti se moramo vaščanom Sinje Gorice, sosedom iz rojstne vasi Stare Vrhnike, ZB Vrhnika za venec, častno stražo, tovarišici Terčičevi za lepe besede ob odprtem grobu, mešanemu pevskemu zboru Dragomer za občuteno zapete pesmi slovesa, gospodu kaplanu iz Vrhnike za obred pri pokopu, Gasilskemu društvu Sinja Gorica za spremstvo in prevoz do groba.

Vsem, prav vsem se za pisna in ustna sožalja še enkrat iskreno zahvaljujemo.

Vsi njeni

ZAHVALA

V ponedeljek, 9. januarja 1989, smo pospremili k zadnjemu počitku našega dragega očeta

JOŽETA NOVAKA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli sožalje.

Posebno se zahvaljujemo sosedom in prijateljem za pomoč v najtežjih trenutkih, združenju obrtnikov s poslovilnim govorom, pogrebcom, pevcem in gospodu Prestorju za lep pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: hčerka Marta z možem Tonetom
vnuki Judita, Tomaž in Brigita Baškovč

ZAHVALA

ob smrti našega dragega moža, očeta in dedija

IVANA VALENTIČA

se zahvaljujemo vsem, ki so nam v žalosti stali ob strani in nam pomagali.

Posebno se zahvaljujemo sosedom, kolektivu IUUV in gospodu kaplanu za lepo opravljen obred ter vsem drugim.

Družina Valentič

ZAHVALA

ob smrti dragega moža, očeta

JOŽETA GANTARJA

iz Bevk 14

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in dr. Prebilovi za njeno nesebično delo, Gasilskemu društvu Bevke za lep pogreb in besede ob odprtem grobu.

Zahvaljujemo se tudi g. župniku za opravljen obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, strica in tasta

PAVLA OGRINA

iz Velike Ligojne 22

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in prijateljem za pomoč, cvetje in spremstvo na zadnji poti. Še posebno se zahvaljujemo gospodu kaplanu za cerkveni obred, pevskemu zboru LIKO in Društvu upokojencev Vrhnika.

Žalujoci vsi njegovi

Umrl je Janko Oblak

Prijatelja Janka, sotekmovalca in vzornega športnika, ni več. Tako nepričakovano je omahnil, ko je bilo v njem še polno želja in načrtov. Številni prijatelji, športniki, ribiči, občani, so se mu poklonili na njegovi zadnji poti. Izgubili smo človeka, ki je svojo najlepšo mladost daroval kolesarskemu športu.

Ko mu je bilo 14 let, je želel postati športnik. Udeležil se je raznih tekmovanj, dokaj uspešno. Leta 1926 je bil na Vrhniki ustanovljen kolesarski klub „Nauportus“, ki je priredil kolesarsko dirko na vrhniški klanec. Nastopilo je 16 tekmovalcev, med njimi tudi Janko. Dirkal je z očetovim težkim kolesom in kar dobro vozil. Osvojil je drugo mesto za zmagovalcem Jesenovcem Slavkom.

Za naslednje leto je prosil očeta in jokal, naj mu kupi dirkalno kolo. To je bilo zanj pravo doživetje. Od tu naprej je posvetil ves prosti čas treningom s kolesom. Udeležil se je več mladinskih dirk v raznih krajih Slovenije. Uspehi pa so bili vedno večji. Leta 1929 se je v Zagrebu udeležil kolesarske dirke za mladinsko prvenstvo Jugoslavije, kjer je zmagal. Vrhniški športniki so bili nanj ponosni.

S tem uspehom je Janko spodbudil še druge kolesarje, ki so se mu pridružili: Adolf Malavašič, Ivan Humar, bratje Štirin (Fran, Karel, Tomaž), Tone Podobnik, Vinko Jesenovec, Gustel Seliger, brata Švigel, Franc in Rajko in Jože Modričan iz Borovnice. Ko je Janko te kolesarje vodil na treninge, je opazil, da eden od njih nima očiscenega kolesa. Dejal mu je: „Kolo vam mora biti kot ljubica, morate ga negovati kot svoje telo. Odreči se morate cigaretom, alkoholnim pijačam in drugemu. Lepo urejeno življenje vam bo dalo športne rezultate.“ Tako je živel Janko.

Temu primerni so bili njegovi uspehi na dirkah. Navedel vam jih bom samo nekaj:

vozil je z jugoslovansko reprezentanco v Bolgariji leta 1931,

II. mesto na dirki za prvenstvo Slovenije Maribor—Ljubljana,

II. mesto na dirki Ljubljana—Novo mesto—Šentjernej in nazaj,

I. mesto na mednarodni dirki Slovenj Gradec—Celje—Slovenj Gradec,

II. mesto na prvenstvu Jugoslavije Ljubljana—Zagreb 1934,

II. mesto na prvenstvu Jugoslavije Ljubljana—Zagreb 1936,

I. mesto kot član slovenske reprezentance, ki je zmagala na prvenstvu Jugoslavije,

I. mesto na prvenstvu Jugoslavije v dirki parov, na katerem je nastopil s svojim učencem z Vrhnike.

Odlikoval se je kot vztrajen dirkač, dober sprinter in je obvladal tehniko.

Zjutraj ne veš, kam bodeš drevi legel, ne kdo te vzdrami, ko zapreš oko, kadar s svojim dragim v roke segel, nemara si za vedno vzel slovo.
(O. Župančič)

ZAHVALA

Težka je bolečina in spoznanje, da nas je v 50. letu starosti nenadoma zapustil naš najdražji mož in oči

MILAN MAZI

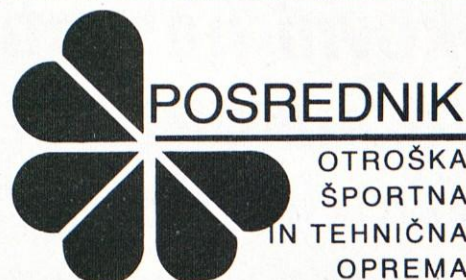
iz Brega pri Borovnici

Prisrečno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in dobrim sosedom, ki ste nas v težkih trenutkih tolažili, nam nesebično pomagali, izrekli sožalje, darovali cvetje, finančno pomagali in ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot.

Najlepše se zahvaljujemo delovnemu kolektivu ŽG Mostovna Ljubljana, sodelavcu za poslovilne besede, kolektivu FENOLIT Borovnica, pevcem za žalostinke, ESS Ljubljana, Oddelku za LO Vrhnika tov. Prvinšku, VP 1639/2 Bihač, g. župniku za lepo opravljen obred in tolažilne besede.

Vsem in vsakomur posebej še enkrat prisrčna hvala.

Njegovi: Ivanka, Robert, Bojana

Sprejemamo in prodajamo športno in tehnično opremo. HORVAT, Cankarjev trg 8, 61360 Vrhnika. Za obisk se priporočamo!

Ponujamo sistem malih oglasov (ponudba, povpraševanje). Vse informacije dobite v komisijski prodajalni.

ŽIVILSKI KOMBINAT „ŽITO“ LJUBLJANA, n.sol.o.
TOZD PEKARNA VRHNIKA, n.sub.o.
Vrhnika, Idrijska 12

Komisija za delovna razmerja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

SLAŠČIČARKA V SLAŠČIČARNI VRHNIKA

1 delavka za nedoločen čas
Pogoj: slaščičarka — IV. stopnja strokovnosti.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejemamo 8 dni po objavi.

Trajna delovna skupnost samostojnih delavcev v kulturi

EVROPSKA KULTURA p.o.

Log, Cesta na breg 12, 61351 Brezovica,

objavlja prosta dela in naloge direktorja.

Pogoji:

- status samostojnega delavca v kulturi
- status ustanovnega člana Delovne skupnosti
- kandidat mora biti mednarodno uveljavljen ustvarjalec samostojnih avtorskih del
- najmanj srednja strokovna izobrazba
- najmanj 10 let delovnih izkušenj s področja dejavnosti delovne skupnosti

Pisne ponudbe naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Trajna delovna skupnost samostojnih delavcev v kulturi EVROPSKA KULTURA, p.o., Log, Cesta na breg 12, 61315 Brezovica.

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA

URNIK ODVOZA ODPADKOV V OBČINI VRHNIKA PO KS ZA LETO 1989

PONEDELJEK: Vrhnika, Stara Vrhnika, Blatna Brezovica, Bevke
TOREK: Vrhnika, Janezova vas, Lukovica, Dragomer
SREDA: Log, Drenov grič, Sinja gorica, Verd, Borovnica

KOSOVNI ODVOZ:

APRIL:

21. 4. 1989: Vrhnika, Stara Vrhnika, Blatna Brezovica, Bevke, Janezova vas, Borovnica
22. 4. 1989: Lukovica, Dragomer, Log, Drenov grič, Sinja gorica, Verd

OKTOBER:

5. 10. 1989: Vrhnika, Stara Vrhnika, Blatna Brezovica, Bevke, Janezova vas, Borovnica
6. 10. 1989: Lukovica, Dragomer, Log, Drenov grič, Sinja gorica, Verd.

URNIK ODVOZA ODPADKOV V ČASU PRAZNIKOV ZA LETO 1989

MAJ: ponedeljek 1. 5. 1989 ni odvoza

torek 2. 5. 1989 ni odvoza

sreda 3. 5. 1989 odvoz namesto ponedeljka 1. 5. 1989

četrtak 4. 5. 1989 odvoz namesto torka 2. 5. 1989

petek 5. 5. 1989 odvoz namesto srede 3. 5. 1989

JULIJ: ponedeljek 3. 7. 1989 ni odvoza

torek 4. 7. 1989 ni odvoza

sreda 5. 7. 1989 odvoz namesto ponedeljka 3. 7. 1989

četrtak 6. 7. 1989 odvoz namesto torka 4. 7. 1989

petek 7. 7. 1989 odvoz namesto srede 5. 7. 1989

NOVEMBER: sreda 1. 11. 1989 ni odvoza

četrtak 2. 11. 1989 odvoz namesto srede 1. 11. 1989
nedelja 26. 11. 1989 odvoz namesto ponedeljka 27. 11. 1989

ponedeljek, 27. 11. 1989 odvoz namesto torka 28. 11. 1989
torek 28. 11. 1989 odvoz namesto srede 29. 11. 1989

Vse informacije glede urnikov odvoza, kosovnega odvoza in reklamacije sprejemamo na telefonsko številko 751-072 ali 751-062. Zaradi boljše informiranosti bomo obvestila z urnikom odvoza ob praznikih pošiljali tudi hkrati s položnicami in vas prosimo, da ga shranite, da ob spremembah urnika ne bo prihajalo do nesporazumov.

Hkrati naj vas opozorimo, da smo imeli v letošnjem letu že več vžigov kamiona za odvoz odpadkov, ker občani oddajajo v posode za odpadke neohlajeni pepel. Zavedati se je treba, da zaradi neodgovornosti porabnikov lahko pride do velike družbene škode.

Prav tako opažamo, da porabniki ne upoštevajo določil Pravilnika o medsebojnih pravicah in obveznostih izvajalca in povzročiteljev pri ravnanju z odpadki. Še vedno vsi ne oddajajo odpadkov v predpisane tipizirane posode, temveč v najrazličnejše sode, škatle in ostalo embalažo. V bodoče odpadkov, ki ne bodo v tipiziranih posodah, ne bomo več odvažali, kršitelje pa prijavljali komunalni in sanitarni inšpekciji.

Vse občane, ki v dopoldanskem času sami vozijo odpadke na odlagališče na Tojnicah, naprošamo, da odpadke odložijo na čelo deponije. Deponijo in dostopno cesto do čela vsakodnevno urejamo, tako da neurejen dostop ne more biti izgovor za tiste, ki odpadke odlagajo za prvim ovinkom in s tem dokazujejo, da jim je urejeno okolje malo mar. Zaradi takih občanov smo se dogovorili z inšpekcijsko službo, ki bo v popoldanskem času večkrat opravila ogled deponije in ustrezno kaznovala kršitelje.

Strokovni nasveti uporabnikom kurilnih in dimovodnih naprav

Posledice priključitve etažnih centralnih kurilnih naprav, trajnožarečih in oljnih peči na opečne dimne tuljave

Razvoj gradbeništva in strojništva zahteva podrobno obdelavo kurilnih, dimovodnih in prezračevalnih naprav. Že s samo gradnjo teh naprav pa je nujno potrebno predvideti njihovo vzdrževanje ter odpravljanje napak, ki se čisto pojavljajo pri novi gradnji ali adaptaciji na zgradbah in kotlovnica, ob raznih preureditvah in novih priključkih kurilnih naprav na že obstoječe dimne tuljave. Za pravilno delovanje kurilne naprave je pomembno, da ima zgrajeno ustrezno dimno tuljavo, ki je odprta proti kislinam.

V večini primerov uporabniki kurilnih in dimovodnih naprav brez vednosti hišnega sveta, požarne inšpekcije in dimnikarske organizacije priključujejo razne kurilne naprave na že obstoječe dimne tuljave.

Posledica takšnih nestrokovnih priključitev je slabše delovanje kurilne naprave, zadimljenje in zaplinitve stanovanjskih enot v višji ali nižji etaži, čezmerna zasmolitev dimne tuljave, pojav katranskih madežev in razpad dimne tuljave.

Na dimne tuljave, ki so zidane iz opeke, premera 14x14 ali 14x16 cm, ni dovoljeno priključevati etažnih centralnih kurilnih naprav, trajnožarnih in oljnih kurilnih naprav. Priključevanje takšnih kurilnih naprav na opečne dimne tuljave ali betonske ima za posledico, da začne dimna tuljava proti ustju dimnika razkrajati oziroma razpadati. V večini primerov nastajajo katranski madeži na dimni tuljavi, ki se zaradi težnosti premika navzdol. Katranski madeži oziroma razkrajanje in razpad dimne tuljave

je vzrok, da kurilna naprava obratuje z manjšo močjo. To je povezano s pripravljenjem dovoda zraka, kar povzroča nepopolno zgorevanje, delno suho destilacijo premoga, katere derivat je katran, ki se nabira v dimni tuljavi, v zgornjih plasteh pa prihaja zato prenizka temperatura izhodnih plinov, zato nastaja rosenje dimne tuljave in nastanek katranskih madežev! Neizgoreli anhidrati žveplaste in žveplene kisline (SO₂ in SO₃) v dimni tuljavi s kondenzno vlogo ustvarjajo obe kislini, ki še dodatno razkrajajo večino gradbenega materiala, kar povzroča razpad dimnika.

Proizvajalci etažnih centralnih kurilnih naprav in trajnožarečih peči na tržišče plasirajo svoje izdelke, vendar bodočim kupcem ne svetujejo, na kakšno

dimno tuljavo lahko priključijo takšne kurilne naprave. Takšne kurilne naprave imajo sicer ekonomično izkoriščanje goriva, opečne dimne tuljave pa niso primerne za takšne kurilne naprave, ker niso kislinoodporne.

Poškodbe opečnih dimnih tuljav, pojav katrana, zadimljenja in zaplinitve načelno ni pričakovati v enem letu (lahko pa tudi) vsekakor pa bo do teh poškodb prišlo, kar je ugotovljeno ne samo v Sloveniji, ampak tudi v drugih republikah.

Opečni dimniki so namenjeni za priključitev peči, kot so lončene, kraljice, peči lutz, zidani in železni štedilniki).

Dimnikarski delavci v večini primerov ne vedo, kaj uporabnik stanovanja priključuje na dimno tuljavo. Uporabnik nas pokliče šele tedaj, kadar kurilna naprava ne deluje dobro oziroma je dimna tuljava v takšnem stanju, da že ogroža požarno in drugo nevarnost v zgradbi.

Sanacija dimne tuljave oziroma dimnika kot celote je neizvedljiva, če pa je, so vezana velika materialna sredstva družbe oziroma stanovanjskih skupnosti. Uporabnik stanovanjske enote ne sme sam spreminjati kurilnih naprav. Če želi menjati kurilno napravo oziroma spremeniti način ogrevanja, si mora pridobiti ustrezno

soglasje pristojne dimnikarske organizacije, požarne inšpekcije, da je bila kurilna, dimovodna in prezračevalna naprava strokovno pregledana in je bilo ugotovljeno, da ustreza tehničnim pravilom in da pri normalni uporabi ni nevarnosti za požar ali zastrupitev s plinom, ter da dimni plini ne presegajo dovoljene sajavnosti.

Ugotavljamo, da zakonodajalec ni predvidel posledic, ki nastajajo s priključitvijo neustrezne kurilne naprave na opečno dimno tuljavo, glede določbe, da naj tudi tisti, ki z neustrezno priključeno kurilno napravo poškoduje dimno tuljavo, dimno tuljavo tudi postavi v takšno stanje, kot je bila pred priključitvijo neustrezne naprave.

Menimo, da bi le s takšnimi ukrepi omejili samoiniciativnost uporabnikov glede priključevanja neustreznih kurilšč na dimne tuljave in s tem prihranili družbi ogromna materialna sredstva, izboljšali zrak in preventivno požarno varnost.

Uporabnik stanovanjske enote lahko spremeni oziroma zamenja kurilšče, če si pridobi ustrezno soglasje, ki smo jih že našli in če dimna tuljava ustreza temle pogojem:

— da ima visoko trdnost, dobro toplotno izolacijo, visoko

odpornost proti pogostim spremembam temperature, plinotesnosti, odpornost proti kislinam, ognjevarnost in gladkost notranjih površin.

Na kaj moramo paziti, ko izbiramo kurilno napravo

Na izbiro kurilne naprave vpliva predvsem to, koliko toplote potrebujemo za ogrevanje, torej, kakšna mora biti moč kurilne naprave. Pogosto kupujemo takšne, ki imajo preveliko moč, kar ima za posledico nepotrebne izgube toplote, preveliko porabo goriva in čezmerno onesnaževanje ozračja. Pri kurilnih napravah na tekoče gorivo nastajajo zaradi občasnega delovanja gorilnika z dolgi vmesnimi odmori izgube zaradi mirovanja.

Na drugi strani pa kurilne naprave s premajhno močjo ne morejo ogreti prostora.

Pred nakupom kurilne naprave se je dobro posvetovati s strokovnjakom, da izračuna, kakšno moč kurilne naprave potrebujete.

Nadaljevanje prihodnjič

Življenje ljudi med obema vojnama na Stari cesti

UVOD

Učenci zgodovinskega krožka na osnovni šoli Ivan Cankar so izdelali to nalogo v preteklem šolskem letu in z njo sodelovali na republiškem srečanju učencev zgodovinarjev in mentorjev, ki ga je organiziralo DPM Slovenije, v Laškem, maja 1988. Naša naloga je bila uvrščena v prvo kategorijo skupino in zanj smo prejeli zlato priznanje in knjižno nagrado.

Obdelali smo sedanjo Staro cesto in del Cankarjevega trga. Vse podatke smo zbrali z anketiranjem občanov. Vsi, ki smo jih prosili za sodelovanje, so nam pomagali, iskali so fotografije, stare časopise, revije itd. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali, pa tudi vsem tistim, ki so z nami premišljevali in nam svetovali, na koga naj se obrnemo z našimi vprašanji.

Naše delo pa ni zaključeno. Ko boste prebirali to, kar smo zbrali, boste morda našli še kakšno napako, menda se boste spomnili česa, kar bi veljalo še zapisati, mogoče imate kakšno fotografijo. Prosim, napišite nam svoje pripombe, dopolnite nas. Če pa vam pisanje ne gre od rok, nam po kakšnem učencu od 5.-8. razreda sporočite svoj naslov in učenci zgodovinarji bodo prišli k vam na razgovor.

Naš naslov je: OŠ Ivan Cankar — zgodovinski krožek, Lošca 1, Vrhnika.

Naš naslov pa je — Naš časopis in tudi mi vas prosimo, da nam pišete. Prošnja velja za vse šole v vrhniški občini, za zgodovinarske, literarne, novinarske krožke, no, za vse, ki so pripravljene kaj zapisati. Pomladite Naš časopis.

KRATKA ZGODOVINA VRHNIKE

Vrhnika z njeno okolico je območje, ki je pomembno po svoji zgodovinski preteklosti, gospodarskem razvoju, kulturnem deležu, po naravnih lepota in končno po velikem deležu v NOB.

Že v neolitski dobi so takratni prebivalci začeli graditi mostišča na Ljubljanskem barju, ki ni bila samo bivališča, temveč tudi prometne postaje za prelaganje tovorov ob stiku vodnih in suhozemskih poti. Potem ko so Rimljani osvojili naše ozemlje, se je začela Vrhnika ali Nauportus hitro razvijati in rasti, posebno zaradi njene položaja ob važni poti iz severne Italije v notranjost Panonije. Prehodi barbarskih ljudstev in naselitve Slovanov so razvoj za nekaj stoletij zaustavili in znova se je začel razvijati promet in z njim tudi gospodarsko središče, sedanja Vrhnika, po vključitvi Trsta v območje dežel pod vladavino Habsburžanov leta 1382. Po zgraditvi sedanje Tržaške ceste leta 1720 se je razvoj pospešil, ker so začeli vozniki voziti blago daleč na sever, skoraj do Dunaja, in na jug do Mantove, na kar nas še danes spominja ime novega hotela „Mantova“ na Vrhniki, ki stoji v bližini pred nekaj leti podrtih stare gostilne „Mantova“.

Sredi 19. stoletja je Vrhnika zadela težka gospodarska kriza zaradi dograditve železniške proge Dunaj-Trst, ki je povzročila začetek odmiranja prevoznitva in z njim propad vseh tistih slojev, ki so bili od tega odvisni. Pridni in iznajd-

ljivi Vrhnikičani so krizo kmalu premagali; iz bližnjih gozdov so začeli voziti les na železniške postaje, postavljali žage ob reki Ljubljanici, ki so se pozneje razvile v zelo znane tovarne parketa, furnirja in pohištva.

Številni bajerji so nudili surovino za izdelavo opeke. Vrhiške „cegunce“ so dale opeko za prenekatere stavbo. Iz obilnih surovin je že pred več stoletji začela nastajati tudi usnjarska obrt, ki se je že pred 2. svetovno vojno razvila v pomembno industrijo usnja. Po osvoboditvi pa je na ruševinah te nastala ena največjih tovarn usnja v Jugoslaviji in na Balkanu, katere kvaliteto usnje in drugi usnjarski izdelki so znani ne samo po Evropi, temveč tudi prek Atlantika.

Vrhnikičani se niso izkazali samo kot pridni in marljivi delavci, temveč tudi kot zavedni Slovenci. Italijanska vojska je prišla na Vrhniko 11. aprila 1941. Ljudje so nemo in z grenkobo v srcu opazovali tuje pešce, bicikliste, motoriste, prihajajoče tanke in artilerijo. Toda okupator je kmalu spoznal, da ne bo šlo vse po njegovih načrtih. Že na začetku julija je bil ustanovni sestanek OF v Mihevcovi hiši na Stari cesti, kmalu so nastali še terenski odbori OF za Breg, Vas in Hrib. Odpor se je širil. Tudi prva četa na ozemlju naše občine je nastala julija. Imenovala se je Borovniška četa.

Po kapitulaciji Italije so Vrhniko zasedli Nemci. Toda v NOB so vstopali novi in novi borci, civilno prebivalstvo je podpiralo njihov boj, kolikor je le moglo. Končno so dočakali dan, ko je bil okupator pregnan. Vrhnika je bila osvobodjena 6. maja 1945. leta.

Ta dan je naš občinski praznik. Po osvoboditvi so ljudje hiteli popravljati svoje domove, tovarne, ceste. Nastajali so novi proizvodni obrti, stari so se večali in posodabljali. Vrhnika se je širila. Leta 1954 je postala mesto. Danes je politično, gospodarsko in kulturno središče občine.

Na Vrhniki in v njeni bližnji okolici so bili rojeni in so tudi delali znameniti možje, ki so s svojimi deli proslavili ime slovenskega naroda tudi zunaj svoje majhne in takrat po svetu še bolj malo znane domovine.

Med znamenitimi možmi sta posebno znana dva: slikar impresionist Matej Strnen in pisatelj Ivan Cankar.

MATEJ STRNEN predstavlja eno najplodovitejših poglavij slovenske umetnosti v prvi polovici 20. stoletja. Najbolj je zaslovel po slikanju ženskih aktov in po portretih, v katerih je polno nenavadne izrazne svežine ter sugestivne neposrednosti.

IVAN CANKAR pa je največji slovenski pisatelj, predstavnik moderne slovenske proze, ki je globoko zajel vse strani narodnega in družbenega življenja slovenskega ljudstva ter ostro udaril po napakah buržoazne družbe. V pisateljevi rojstni hiši na Klancu pod Trojico je urejen spominski muzej, ob glavni cesti na križišču pa stoji njegov spomenik. Tudi osnovna šola in knjižnica na Vrhniki nosita njegovo ime.

Kot pisatelj povojne dobe je pomemben tudi KAREL GRABELJŠEK, ki je v svojih delih obravnaval pretežno partizansko tematiko.

Izredna zanimivost Vrhnike sta Mala in Velika Ljubljana, ki v več izvirih pritekata izpod skalnega roba kraške planote v Močilniku in Retovju. Kot pritoke sprejema Ljubljana tudi Ljubijo in Bistvo ter še mnogo drugih manjših izvirkov.

V strugi potoka Bele je pri „Starem malnu“ urejen naravni kopalni bazen, malo dlje pa je izvir „Lintvern“, ki bruha budo v neenakomernih curkih.

Zelo zanimiv in poučen je izlet v Bistvo. V soplehju nekdanjega kartuzijanskega samostana je Tehniški muzej Slovenije uredil lovski, lesni, tekstilni, avtomobilski oddelek, staro kovačijo, elektrarno in še nekatere stvari.

STARA CESTA

Splošni podatki in zanimivosti

Stara cesta, tedanje gospodarske središče Vrhnika, poteka v blagih zavojih v podnožju hribov sv. Trojice od cerkve sv. Lenarta do križišča z Voljčovo cesto.

Njeni prebivalci so bili med obema vojnama trgovci, gostilničarji in obrtniki. Kmetov, ki so se preživljali izključno s kmetijo, je bilo le nekaj. Res pa je, da so imeli skoraj pri vsaki hiši kakšno žival, kravo, prašiča, pa njivo, da so si sami pridelali tisto osnovno, kar so potrebovali za vsakdanje življenje.

Tudi „pravih“ ali „čistih“ industrijskih delavcev ni bilo v tem delu, ki smo ga zajeli z našo nalogo.

Tudi pretirano politično aktivni ti ljudje niso bili, razen nekaj redkih izjem, kajti trgovci, gostilničarji in obrtniki so preskrbovali ljudi ne glede na njihovo politično pripadnost, saj so od tega živeli.

Kot ulica številnih gostiln pa je vsekakor posredno živela s politiko. Kandidati za županska mesta so bili vedno vplivni industrijalci ali trgovci in veleposesniki. Po 1. svetovni vojni so bili župani: dr. Marolt, zdravnik iz veleposesniške družine, ki je zastopal klerikalno stranko; Stanko Hočvar, apotekar, ki je za nekaj časa pripeljal na krmilo liberalno stranko; leta 1938 pa je postal župan Ignacij Hren, lesni trgovec klerikalnih nazorov.

Volilne kampanje so se pred vsakimi volitvami odvijale precej hrupno. Vsak kandidat je vabil volilce na sestanke — shode, ki so bili največkrat po gostilnah. Tu so razlagali vsak svoj program in blatili nasprotnike ter obljubljali, kaj vse bodo storili, če bodo izvoljeni. Večinoma so takim shodom prisostvovali pripadniki ene stranke, včasih pa so prišli poslušati govore tudi nasprotniki. Večkrat so se med njimi vneli besedni prepiri, nemalokrat pa je prišlo tudi do pretepov. Kandidati so osvajali volilce tudi tako, da so jih vabili v gostilne, kjer so jim plačevali pijačo in jedado. Tako je bil dobro znan predvojni oziroma volilni „golaž“. Delavci, ki so bili zaposleni pri privatnih delodajalcih in bili drugačnega političnega prepričanja od njih, so bili vedno v stgahu, kdaj jih bodo odpustili z dela ali drugače prizadeli. Zaslugek nekvalificiranega delavca pred 2. svetovno vojno je bil 600 dinarjev. Čeprav je to komaj zadoščalo za preživetje družine, je bilo zelo hudo, če je družina izgubila še to.

Posebno hudo je bilo po letu 1938. Takrat je prišel pravi pogon na napredno usmerjene delavce. Zapirali so začeli tako imenovane „boljševike“.

Politični pritiski in gospodarska kriza nista prizanesla niti Stari cesti. Gospodarska kriza je izzvala v ljudeh preplah. Začeli so se zatekati tudi k pijači. V kraj so se priselili trgovci z juga. Do tedaj so ljudje pili pretežno vino. V tej dobi pa je prišlo v navado žganje, ki je bilo do tedaj le pijača beračev. Na Vrhniki je bil precej v navadi izraz „geruš“ — najmočnejša in najslabša vrsta žganja.

Zvedeli smo, da se je življenje zelo poslabšalo tudi zaradi abesinske vojne. Takrat je Italija omejila uvoz lesa in s tem močno prizadela vrhniške lesne trgovce, kar je povzročilo brezposelnost, zato ljudje niso mogli kupovati več tistega, kar so jim nudili obrtniki in trgovci na Stari cesti.

Ko so začeli utrjevati in graditi obrambno linijo proti Italiji okoli leta 1935 (Rupnikova linija), je brezposelnost precej upadla, saj so ta dela zahtevala veliko delovne sile.

Družbeni sloji na Stari cesti se niso preveč ločili, vendar pa so razlike vseeno obstajale. Bogastvo je bilo vidnejše predvsem po hišah, ki so jih premožnejši med leti 1925-1935 dvignili in prenovili. Delavskih družin je bilo na Stari cesti malo. Njihove hiše so bile revne, z malo prostori: kuhinja, hiša „štibelc“, veža, največkrat pa tudi klet.

V vseh hišah je bil lesen pod, ki so ga vsak teden ribali. Ljudje so se preprosto oblačili, saj obleka ni bila edino merilo premožnosti, pa tudi vsem so šivale iste šivilje in krojači.

Za veliko noč so le nekateri dobili nove obleke, mnogo pa se je predelalo iz starega, zlasti za otroke.

Premožnejši so imeli služkinje in sobarice, hlapce in dekle. Električno so na Vrhniki napeljali leta 1928. Do takrat so si svetili s karbidovkami ali s petrolejkami.

Karbidne stoječe svetilke so bile razmeščene ob cesti vsakih 50 metrov. Zanje je skrbel cestar (Cesarjev oče), ki je od jeseni do spomladi v mraku s svojo prižgano karbidovko prižgal svetilke, zjutraj pa jih je ugašal.

Avtobus je začel voziti skozi Vrhniko šele leta 1930, a je bil vseeno glavno prevozno sredstvo vlak, s katerim so se vozili dijaki v šolo, drugi pa v Ljubljano po opravkih.

Na železniško postajo so večinoma hodili peš, le bogati so se vozili s kočijami (Tomšičevi, Kunstljevci, Lenaršičevi, Jelovškovi). Seveda so bile ceste takrat makadamske. Nova cesta je bila posuta s peskom in vožnja po njej je bila dokaj ugodna. Staro cesto pa so nasipali s kamni, zato sta bili vožnja in hoja po njej težavni, dokler se ni kamenje zdrobilo in nekoliko obrusilo. Cestar je imel veliko dela s tem, da ga je grabil in metal z robov ceste spet na sredo, nanj pa blato, da se je cestna površina v določenem času malo sprjela.

Vodovoda tudi še ni bilo. Vodo so v hiše prinašali iz štirin. Za Staro cesto so bile najpomembnejše za cerkvijo sv. Lenarta, pri Stanovniku, pri Mihevcu in pri Popitovih.

Kopalnic niso imeli. Umivali so se v škafih in umivalnikih („lavorjih“), kopalni pa v čebrih. Še pred prvo svetovno vojno so mlo delali doma iz zdobljenih kosti, loja in lužnega kamna. Dodali so mu nekaj dišav. Glave so si umivali z jajci.

Kasneje pa se je že dobilo dobro terpentinsvo Zlatorog milo. Perilo so prali v potokih in na Ljubljani pod mostom, kamor so ga prinesle perice na glavi ali pripeljele z vozičkom. Prijetno je bilo poslušati perice, kadar so s perilom udarjale na perilnike. To se je vedno, če je le bilo lepo vreme, dogajalo ob ponedeljkih, ker je bil hišni red ustaljen, in le vreme ga je v svojem ritmu zmešalo. Že to so polivali z zavrelim lugom do desetkrat, manjše — tedensko perilo pa so skuhalo v posebnih loncih kar na štedilnikih.

Prvi pralni prašek je prišel šele leta 1930. Imenoval se je Radion. Do takrat pa so prali v lugu iz pepela bukovih drv.

Spraševali smo tudi, kje in kako so takrat preživljali svoj prosti čas. Nekateri so nam odgovorili, da za zabavo in razvedrilo ni bilo časa. Drugi pa se spominjajo, da so zahajali v Rokodelski dom, kjer so prirejali koncerte, igrali igre in plešali.

Nadaljevanje prihodnjič

Rekreacija v KZA

Združimo prijetno s koristnim

Ena najdragocenejših dobrin je zdravje. Vsi vemo, da ima telesna kultura odločilen vpliv na naše zdravje. To velja za slehernega človeka, še posebno pa je to potrebno zdravljenu alkoholiku, ki je leta zanemarjal sebe in svoje delo in vse družinske člane. Če hoče družina po zdravljenju zaživeti normalno življenje (vemo, da so odnosi med alkoholikom in družinskimi člani čisto zvođeneli v času pitja), je potrebno, da se vsi čimprej rehabilitirajo in začnejo z neko vrsto rekreacije. Poznamo veliko vrst športnih in rekreativnih dejavnosti, vendar so nekatere le za izbrance. Izleti v naravo in planiranje pa so dostopni vsakomur, obenem pa ta vrsta dejavnosti najbolj povezuje družinske člane med seboj.

Na kratko bi opisala, kako aktivni smo člani KZA na Vrhniki. Pred dobrim letom nas je morala terapevtka prebuditi in takrat smo prvič prehodili pot okrog Verda. Spomnili smo jo mahnila na Planino, kajti veliko jih je bilo med nami, ki so bili prvič, pa čeprav nas kar sama vabi na nedeljski izlet. Kmalu za tem smo se podali še na Šmarno goro, vendar so bili odpori članov proti telesni kulturi še veliki. Današnji tempo je zasužnjil preveč ljudi, vsak hiti samo za materialnimi dobrinami in se boji vsake izgubljene minute. Pozablja pa nase in na stvari, ki so veliko bolj pomembne v življenju, kot je bogastvo. Pohod na Slivnico je bil že bolj polnoštevilen. Iz vsakega izleta smo se vračali

veseli, zadovoljni, še najbolj pa naši otroci. Opravili smo nekaj lažjih tur, zato smo se že dogovorili za dokaj težko pot na Nanos. Težko zato, ker noben od nas ni pravi planinec. V toplem nedeljskem jutru smo se odpravili, ko smo se vzpenjali proti vrhu, smo se kopali v znoju, toda uspeli smo. Lepo je, ko dosežeš svoj cilj, odložiš nahrbtnik in uživaš v lepotah narave. Res, nekaj najlepšega nam je dala narava. Do danes smo bili še na Javorniku nad Črnim vrhom, še sam ožak Snežnik se nam je priklonil, da smo stopili na njegovo najvišjo točko, zelo lepa tura je bila na Vremščico, od koder smo si prinesli dobrega ovčjega sira. Pohod na Slavnik je bil tako kot vsi prejšnji enkratni, udeležilo pa se nas ga je kar precej, najmlajši je imel komaj deset mesecev. Takole smo „štartali“ člani KZA, mislim, da smo na pravi poti. Spoznali smo, da odkar hodimo skupaj na pohode, je naša skupina kot ena velika družina, veliko več si zaupamo, pogovori so bolj odkriti, prijateljski. Vemo pa, da niso samo v alkoholikovi družini nezdravi odnosi med zakoncem. Tudi marsikje, kjer ni nikoli gospodaril alkohol, bi bila družina potrebna takega načina razvedrila in rekreacije.

Zato združimo prijetno s koristnim!

član KZA

Predsednik SO Vrhnika Herman Bole predaja pokal predstavniku moštva VP 1267 Božu Novaku.

Več kot samo šport

Pripadniki oboroženih sil občin Vrhnika in Logatec že sedem let slavijo dan JLA s športnimi srečanji. Športne zvrsti na teh tekmovanjih niso vnaprej določene, temveč se zanje dogovorijo vsako leto sproti, vendar je na vsakem tekmovanju elitna zvrst streljanje.

Letos so poleg streljanja vojniki pokazali veliko znanja tudi v šahu, odbojki in namiznem tenisu. Zmagovalec je dobil velik

prehodni pokal, ki ga je podaril odbor za SLO in DS.

Letošnja tekmovanja so bila zelo zanimiva in napeta do konca. Največ točk so zbrali vojniki V.P. 1267, in ker se je to zgodilo že tretjič, so dobili pokal v trajno last.

Končni vrstni red: 1. VP 1267 48, 2. OŠTO Vrhnika 38, 3. VP 5312 35,5, 4. PM Logatec 26, 5. PM Vrhnika 16, 6. ZRVS Vrhnika (izven konkurence). M. Arsić

Zmagoslavje šahovske igre

Kar polovico oktobra so bile v Vrhniki uprte oči vseh slovenskih ljubiteljev šaha — še več, vseh, ki v šahovski igri ne vidijo le igre za točke, ampak tudi svojevrstno intelektualno in športno modrost, strnjeno v latin-skem pregovoru GENS UNA

SUMUS (en rod smo).

Ta misel pač najbolje odraža dogajanje na 38. šahovskem prvenstvu Slovenije, verjetno najmočnejšem v 38 letih obstoja. Turnir so ocenili s četrto jakostno kategorijo, kar je tudi šahistom nižje kakovosti omogo-

čajo, da z dobro igro pridejo do naziva nacionalnega mojstra.

Tudi to, da je bilo prvenstvo na Vrhniki, je priznanje mnogim znanim in neznanim navdušen- cem, ki že od leta 1925 v šah vgrajujejo del sebe. Kot krono omenimo trikratno zmago Leo-

Predsednik šahovske zveze Slovenije Milan Knežević je izročil pokal zmagovalcu Aljoši Grosarju.

Strelske novice

Zmagala SD Dragomer-Lukovica in Bojan Lampreht

Končano je tekmovanje v občinski strelski ligi za sezono 1988/89, v kateri so sodelovali registrirani člani vrhniških strelskih družin.

Izidi:
Moštveno člani
1. SD Dragomer-Lukovica I. ekipa 3181 krogov
2. SD Vrhnika 3058 krogov
3. SD Dragomer-Lukovica II. ekipa 3023 krogov
4. SD Dragomer-Lukovica III. ekipa 2955 krogov
5. SD Dragomer-Lukovica sekcija Bevke 3953 krogov

Posamezni člani
1. Bojan Lampreht SD Vrhnika 1085 krogov
2. Tomaž Končan SD Dragomer-Lukovica 1066 krogov
3. Mladen Sumina SD Dragomer-Lukovica 1064 krogov

sledijo: Marjan Oblak, Martin Podvratnik, Srečo Skodlar, Boštjan Podlipec, Anton Bračun, Milan Podlipec, Janez Gutnik, Sevshek Jože in Gorazd Bračun. Mladinci moštveno niso tekmovali.

Posamično pa so dosegli:
1. Bruno Jesenovec SD Dragomer-Lukovica 1023 krogov
2. Aleš Sumina SD Dragomer-Lukovica 1019 krogov
3. Gregor Podlipec SD Dragomer-Lukovica sekcija Bevke 983 krogov
4. Uroš Podvratnik SD Dragomer-Lukovica 975 krogov

Končano je tudi že tekmovanje za občinsko Zlato puščico. Normo za občinsko tekmovanje je na družinskih tekmah doseglo 9 tekmovalcev, doseženi pa so bili sledeči rezultati:

1. Bojan Lampreht, SD Vrhnika 541
 2. Marjan Oblak, SD Dragomer-Lukovica 536
 3. Tomaž Končan, SD Dragomer-Lukovica 536
- sledijo: Aleš Sumina, Mladen Sumina, Boštjan Podlipec, Srečo Skodlar, Janez Gutnik in Gregor Podlipec.

Normo za udeležbo na tekmovanju za Zlato puščico Notranjske tekmovalne skupnosti v Postojni, 510 krogov, je doseglo prvih sedem tekmovalcev.

Vsa tekmovanja so bila na strelišču OŠ Brezovica pri Ljubljani in jih je pripravila SD Dragomer-Lukovica. Sodil je republiški sodnik Jože Sevshek iz Dragomera.

Miloš Sumina

Strelci na glinaste golobe spet četrti v državi

Konec poletja so se iztekla tekmovanja v streljanju na glinaste golobe in ena najuspešnejših sezon naših strelcev. V slovenski ligi so se prvič povzpeli na tretje mesto v moštvenem delu, med posamezniki pa je bil Ivan Tkalec v skupni razvrstitvi tudi tretji. V ligi je 8 strelcev Dolomitov izpolnilo normo za nastop na republiškem prvenstvu, na katerem je imelo pravico do nastopa le 48 najboljših strelcev v Sloveniji.

Na republiškem prvenstvu so se ponovno uvrstili na tretje mesto, med posamezniki pa se je Roman Bokavšek uvrstil na 5. mesto. Ekipa je izpolnila normo za nastop na državnem prvenstvu, kar je bil tudi cilj letošnje tekmovalne sezone.

Na državnem prvenstvu, ki je bilo v Osijeku od 9. do 11. septembra, si je pravico do nastopa

priporilo 22 moštev in 103 strelci. Dolomiti pa so se uvrstili kot najboljša slovenska ekipa na četrto mesto z enakim številom zadetkov kot tretjeuvrščena ekipa. Med posamezniki pa se je Roman Bokavšek uvrstil na 13. mesto in si priporil pravico nastopov v prihodnji sezoni na zveznih pozivnih turnirjih za izbiro državne reprezentance.

Letošnji dosežki in širok kvalitetni vrh, ki so ga uspeli strelci Dolomitov vzgojiti, nedvomno kažejo na kvaliteto strokovno delo in so povod za še bolj izide v prihodnjih sezonah.

Izidi republiškega prvenstva:
moštveno: zadetkov
1. SD Olimpija Ljubljana 418
2. SD Svoboda Sežana 414
3. SD Dolomiti Vrhnika 400
4. SD Elrad. G. Radgona 392
5. SD Trap Ormož 390

6. SD Š. Kovač M. Sobota 388
7. SD 4. julij II. Bistrica 386
8. SD ZLD N. Gorica 384
9. SD Trap — Ptuj 314

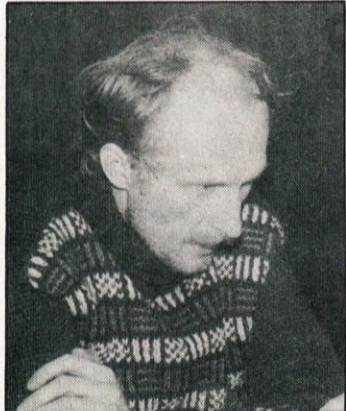
posamično zadetkov
1. Delorenzo Olimpija 191
2. Kersnik Olimpija 190
3. Zadnikar Olimpija 188
4. Maček Š. Kovač 186
5. Bokavšek Dolomiti 185
6. Sotlar Svoboda 185

Izidi državnega prvenstva
moštveno zadetkov
1. Turopolje V. Gorica 417
2. Vojvodina N. Sad 402
3. Novi Zagreb Zagreb 399
4. Dolomiti Vrhnika 399
5. Svoboda Senožeče 397
6. Strelac Titograd 394
7. Olimpija Ljubljana 390
8. Venator Slavonski Brod 384
9. Lovac Buje 382
10. Dubravnik Dubrovnik 380

Jerić vrhniški šahovski prvak

Simon Jerić, tretjeuvrščeni na letošnjem republiškem prvenstvu v šahu je izpolnil pogoje za pridobitev naziva narodni mojster, je tudi novi prvak Šahovskega društva Avtomontaža Vrhnika za leto 1988. V enajstih kolih je zbral 10,5 točke in samo za pol točke premagal Leona Gostišo, mednarodnega mojstra. Pravzaprav je prav partija Jerić : Gostiša, v kateri je Jerić zmagal, odločala o prvem mestu.

Samo prvenstvo je bilo izredno močno. Poleg omenjenih Jerića in Gostiše so nastopili še trije mojstrski kandidati, štirje provokatorni in trije drugokategorijski. To prvenstvo je bilo obenem tudi trening in izbirno tekmovanje za nastop na moštvenem prvenstvu Slovenije v Postojni.

Simon Jerić

Izidi: Jerić 10,5, Gostiša 10, Milošević 7,5, Mikac in Justin po 7, Jereb 5, Zabukovec in Rom 4,5, Jug in Kobal 2,5, Vošpernik 2.

M. Arić

na Gostiše na prvenstvih Slovenije in letošnjo uvrstitev Vrhnike v zvezni finale za pokal maršala Tita. Lahko bi nanizali še vrsto uspehov, pa recimo le, da je šahovsko društvo Avtomontaža Vrhnika vredno vsega spoštovanja.

Marsikaj bi lahko zapisali o pravcih junakov, športnih tragedijah, navdihu, formi, tremi, borbenosti... Pa končajmo z besedami udeležencev — organizacija prvenstva je bila vrhunska. Svoje so prispevali osebje doma JLA, številne organizacije in posamezniki s svojim pokroviteljstvom in kajpak vrhniško občinstvo, ki je vsak dan napolnilo dvorano in tako kar najbolje pripomoglo k uspehu te šahovske prireditve.

Vrstni red: 1. Aljoša Grosar 9,2, 2. Iztok Jelen 9, 3. Simon Jerić 8, 4. Bogdan Podlesnik 7,5, 5. Leon Gostiša 7,5, 6. Oskar Orel 7, 7. Rudolf Osterman 7, 8. Darko Sifer 6,8, 9. Matjaž Justin 6,5, 10. Marjan Črepan 6, 11. Branislav Bena 5,5, 12. Danilo Peruš 5,5, 13. Rado Brglez 4,5, 14. Albin Žganec 1,5.

Besedilo in slika M.A.

Košarkarji Fenolita iz Borovnice si tudi letos prizadevajo priti v slovensko ligo

Drugi poskus

Košarkarji Fenolita iz Borovnice so se že drugič zapored prebili pod vrh „mini lige“ šestih moštev, kar bi jim omogočilo napredovanje. V njej igrajo po dve prvovrščeni moštvi z „vzhoda“, „centra“ in „zahoda“ (Fenolit Borovnica, Koper, ID Ježica, Kovina Litija, Tajfun Šentjur in Ptuj). Medsebojna srečanja v ligi se štejejo za kvalifikacije, kar je za nekatera moštva, kot, na primer, tudi za Fenolit, slabo, predvsem zaradi dveh „minusov“ in manjših možnosti za končno zmago. Košarkarji iz Borovnice so torej dvakrat izgubili s Koperom in si zato v kvalifikacijah ne smejo privoščiti počitka.

Čeprav sta nas dva poraza precej prizadela, pravi Franjo Modrijan, nismo obupali in tudi v kvalifikacijah si bomo prizadevali za prvi dve mesti. Moštvo je v dobri formi z mnogimi dobrimi igralci, kar bo lahko odločilno, ko bo šlo za rezultat. Mislim, da ima Koper največ možnosti za zmago, medtem ko se bodo za drugo mesto v slovenski košar-

karski ligi borile tri ali štiri ekipe, med njimi seveda tudi Fenolit.

Lani so imeli košarkarji iz Borovnice samo korak do največjega uspeha. Seveda pa je tudi tretje mesto dosežek, ki bi ga bilo veselo vsako moštvo med slovenskimi drugoligaši. Letošnje kvalifikacije bodo veliko težje in negotove. Mnoga moštva so pritegnila znane in dobre košarkarje od drugod in tako

izboljšala svojo kakovost.

Kljub očitni prizadetosti trener Simon Seljak zaupa svojim igralcem. Tekma proti Postojni je pokazala, da lahko mladost in izkušnje dajo tudi zelene rezultate. V Fenolitu upajo, da se bodo s čimvečjim prizadevanjem in z malo športne sreče dosegli cilj — uvrstitev med elito slovenskih košarkarjev.

M. Arsič

Smučarski skoki v Borovnici da ali ne

Smo pred odločitvijo, ali se borovniško skakanje lahko razvija naprej, ali je obsojeno na propad!

Namreč, s Tonetom Debevcem sva v dvanajstih letih tako rekoč sama zgradila 38-metrsko skakalnico, na kateri je bilo že veliko tekmovalcev; na njej so nastopali tudi veterani Vinko Kunstelj z Vrhnike, bivši reprezentant, udeleženec SP v smučarskih poletih in Oberstdorfu Marjan Urbančič, olimpijec, dobitnik medalje v ekipnem tekmovalstvu v Calgariju Matjaž Zupan in ne nazadnje tudi sedaj Borovničan in poleg mene trener, s 164 metri nekdanji državni rekorder

Jože Demšar. Poleg 38-m skakalnice sva s Tonetom, tokrat tudi s pomočjo Jožeta, zgradila manjšo 18-m skakalnico po načrtu konstruktorja Ota Giacomellija. Na teh skakalnicah smo vzgojili osem pionirjev, od katerih trije skačejo in tekmujejo že na 40-metrskih skakalnicah, eden, Slavko Turšič pa celo na 65-metrski. Vse to smo dosegli v pičlih treh letih. Sam sem nehal skakati, da sem se lahko čim bolj posvetil delu z njimi v poletnem obdobju. (Pozimi je njihov trener Demšar). Z Jožetom sva se prvi dve leti odrekla honorarju, vse zaradi lažjega razvoja skokov pri nas. Sedaj honorar

sicer dobivam (Jože še ne, kajti dobivati sem ga začel šele letos poleti, Jože pa je trener pozimi), toda zelo neredno, npr. za zadnje tri mesece ga še nisem dobil. Slišal pa sem, da skakalci porabimo največ denarja. Seveda, saj tudi največ treniramo in tekmujejo, po vsej Sloveniji. Na treninge pa se vozim v Ljubljano in Logatec.

In sedaj je na vrsti glavni problem, od katerega je odvisen obstanek skakalnega športa pri nas.

Leseno zaletišče 38-m skakalnice je dotrajano. Letos ga s Tonetom spet, kot že tolikokrat, obnavljamo, da bomo pozimi imeli kje trenirati, pa tudi v kolektoru smučarske zveze je letos tekmovalstvo za pokal Elektrotehne na njej, prav tako na manjši 18-m skakalnici. Že predlani smo se v TVD Partizan zmenili, da bomo železno konstrukcijo z vrhniške skakalnice prepeljali sem in jo postavili, pa je še sedaj ni. Predsednik TVD Partizana mi je zadnjič rekel, da se boji, da bi zaletišče postavili, potem pa bi z Demšarjem pustila skakanje. Kako naj to razumem? Kot namerno zavlačevanje? Če se sedaj borimo za obstoj skokov, ko praktično ničesar nimamo, in še tisto, kar imamo, z nadčloveškimi močmi obnavljamo, potem je samo po sebi razumljivo, da bomo tudi potem delali naprej. Toda po vseh težavah do sedaj nam je volja tako padla, da smo pripravljeni delati naprej samo, če bo do druge zime, do leta 1990 zaletišče dograjeno in da redno dobivamo honorar.

Če družba ni sposobna tega zagotoviti in postaviti resno vodstvo, ki bi svoje delo opravljalo tako, kot je treba, potem se bom poslovil, s težkim srcem, toda to je moja dokončna odločitev. Sprašujem se, kdo v tej družbi je še pripravljen tako delati, kot sva s Tonetom do sedaj? Brez materialnega nadomestka, brez pomoči pri izgradnji skakalnic, s polno odgovornostjo pri delu s skakalci pionirji? Na vseh klubskih sestankih ugotavljamo, kako je vse drago, nihče pa ničesar ne stori, da bi sredstva kje dobili. Pa še to: organizacijski komite Planica nam je podaril plastično oblogo za 18-m skakalnico, vsako leto dobimo 2 para novih skakalnih smuč, prav tako vse za razvoj skakalnega športa v Sloveniji. Plastična pa čaka na „boljše čase“, zložena v kleti telovadnice TVD Partizan Borovnica.

Brane Mihevc

Mednarodni uspeh lokostrelcev

V našem glasilu smo že pisali o uspešnih začetkih novega kluba. Plod zagnanega dela nekaj posameznikov je tudi bleščeča uvrstitev na odprtem prvenstvu Nizozemske v lovski disciplini.

Tekma je potekala prvega in drugega oktobra, priprave nanjo pa so se začele že dosti prej. Z gotovostjo lahko trdimo, da brez pomoči dveh obrtnikov iz naše občine „zmagovitega pohoda“ ne bi bilo.

To sta Janez Vehar iz Bevka in Stojan Puntar iz Dragomera, in ko smo pridali nekaj še iz svojega žepa, je bilo potovanje omogočeno. Na turnirju je tekmovalo sedem držav, že v polovici prvega dne pa je v disciplini compound limited (omejeno) povedal Roman Sojer iz Loga in tudi na koncu premočno zmagal.

Med četverico najboljših pa sta se uvrstila še dva in sicer na drugo mesto Ciril Krašovec in

na četrto Tone Kralj, vsi iz LK Dragomer-Lukovica.

Romana smo povprašali o njegovih vtisih: „Na tri tisoč kilometrov dolgo pot smo se odpravili v četrtek ob štirih zjutraj in po naporni vožnji smo Nizozemsko ugledali po dvaindvajsetih urah. Spali smo v šotoru in precej prezebli, saj je bilo zjutraj 0° Celzija. Tekma je bila napor na, saj je trajala dva dneva. Streljali smo vsak dan dvakrat po 36 tarč, ki so bile v obliki živali v vodi, na drevesih, v grmovju itd., razdalje pa so bile vsakokrat različne, uporaba daljnogleda ni bila dovoljena. Te vrste tekmovalstva so mi všeč, zato sem pričakoval dober rezultat, vsekakor pa ne zmage v taki mednarodni konkurenci. Vesel sem je, obenem pa se bojim prihodnjega leta, ko bom moral braniti prehodni pokal, ki sem ga dobil, s tem mislim na velike stroške potovanja.“

Nizozemci so nas povabili, potem ko so nas videli v lokostrelski šoli v Bohinju, finančno nas delno podpira SLO Vrhnika, trenutno se dogovarjamo z morebitnim pokroviteljem Globalom v Podsmreki in pri vseh uspehih in prošnjah nas na ZTKO Vrhnika še vedno ne jemljejo resno. Posebna točka pa je OŠ Dragomer-Log, ki enostavno ogroža obstoj kluba. Peščica zbirko izdanih posameznikov v vodstvu šole, ki jim pač ta šport ni všeč, enostavno ne dovoli dejavnosti kluba v hodniku in to v času, ko je šola zaklenjena, ob sobotah in nedeljah, čeprav smo ponudili visoko namemno (iz dijaških in študentskih žepov) ter povrniti vse morebitne škode. Pri tem skrivajo prošnje, zavlačujejo odločitve in ne obveščajo o sklepih, čeprav smo odstopili termin v telovadnici, ker je prekratka. Lastništvo in svojeglavo upravljanje z lastnino vseh krajanov in družbe ter izogibanje stikom z domačim krajem (kar je dolgoletna tradicija), pri vsem tem pa laži in klevete (o puščicah, ki letijo mimo glav in podobne neumnosti) o našem klubu, je skrajno neprejemljivo tudi za širšo družbeno skupnost.

Z iznajdljivostjo naših članov se bomo verjetno preselili na kakšno manj primerno mesto, vendar pa upam, da zaradi tega zimski uspehi ne bodo manjkali, ostal pa bo grenak priokus o podpori svojega kraja, katerega barve zastopamo na velikih tekmovaljih.

Tone Škrlj

ŠAHOVSKI KLUB BOROVNICA

RAZPIS IN PRAVILNIK

za ekipni hitropotezni turnir v šahu

1. Šahovski klub Borovnica prireja hitropotezni turnir v počastitev krajevnega praznika in sicer 12. 3. 1989 ob 10. uri v prostorih krajevnega skupnosti Borovnica.

2. a) Pravico do nastopa imajo vse vaše skupnosti, delovne organizacije, društva TOZD, športni klubi, družbenopolitične organizacije, hišni sveti, ulični odbori in samski domovi iz krajevnega skupnosti. Člani moštva morajo delati ali imeti stalno bivališče v KS Borovnica.
- b) Pravico nastopa imajo vse krajevne skupnosti, delovne organizacije, JLA v občini in sosednjih KS. Člani ekipe morajo delati ali imeti stalno bivališče v isti KS. Vsi člani ekipe morajo na zahtevo sodnika pokazati osebne izkaznice ali potrjene zdravstvene knjižice.

3. Igra se po pravilniku hitropoteznega šaha, objavljenega v Biltenu SZS št. 2 (skupni čas 20 minut — 2 x 10 minut).

4. Ekipa šteje 4 člane ali članice (nastopa lahko več ekip iste KS itd.).

5. Pri delitvi mest odloča: boljši uspeh proti zmagovalcu, več zmag, sistem Sonneboru in medsebojni rezultat.

6. Prve tri ekipe dobijo medalje. Stroške potovanja nosijo ekipe same, rekvizite preskrbi ŠK Borovnica.

7. Sodnika določi šahovski klub. Pred začetkom se določi tričlansko razsodišče, ki rešuje pritožbe. Pritožba se vložijo takoj po končanem kolu. Pravilnik se prebere pred začetkom in bo objavljen v občinskem glasilu.

RAZPIS

odprtega občinskega članskega prvenstva v streljanju z zračno serijsko puško za moške in posameznike na strelišču OŠ Brezovica.

Tekmovalstvo bo 11. marca 1989 ob 9. uri. Moštva štejejo tri člane. Posameznik strelja na 200 možnih krogov v času 45 minut.

Prijavijo se lahko moštva in posamezniki, ki živijo ali delajo na območju občine Vrhnika — ekipe delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, športnih društev in drugih — po telefonu 653-704 do torka 7. 3. 1989.

Prva tri moštva bodo prejela pokale, prvi trije posamezniki pa kolajne.

Prijavnino, 5.000 dinarjev za tekmovalca ali 15.000 dinarjev vplačate na ŽR Obč. str. zveze Vrhnika 50110-678-54266 ali neposredno pred začetkom tekmovalstva. Vse drugo poteka po pravilniku Strelske zveze Jugoslavije.

Vabi vas prireditelj Strelska družina Dragomer-Lukovica, Strelski pozdrav MUŠ!

Obrtno združenje Vrhnika in Delavska univerza Boris Kidrič iz Ljubljane

prirejata

ŠIVILJSKE TEČAJE:

- začetni — 40 ur (krilo)
- nadaljevalni — 50 ur (bliza ali obleka)
- nadaljevalni II — 50 ur (jakna)

Tečaji bodo marca v Domu obrtnikov na Vrhniki.

Smučarji tekači dejavni

Kljub pomanjkanju snega, ki je že lansko leto krojilo delo smučarjev tekačev, delo v Takaškem smučarskem klubu poteka kot se za zimsko sezono spodobi. Zelena zima je vse, tako mlade tekmovalce kot aktiviste tekaškega kluba, prisilila v še bolj zavzeto delo. Suhi treningi so sicer res v vrhniških telovadnicah, ker pa brez treninga na smučeh ne gre, smo prisiljeni trenirati v planiški dolini, kjer je snega zdaj še dovolj. Vsakodnevna vožnja v Kranjsko Goro je dokaj utrudljiva, zato smo se to pot odločili za prenočevanje v Kranjski Gori. Z dostopnimi cenami in solidno postrežbo nam je to omogočilo osebe Mihovega doma. Tako so mladi tekači del svojih zimskih počitnic le preživeli na snegu. Snega je bilo dovolj tudi za tekme.

Pokal Žito v smučarskih tekih — Tamar 29. 1. 1989 v klasični tehniki

Rezultati naših tekmovalcev: mlajši pionirji: 60 tekmovalcev — 3 km

9. Gorazd Berginc
32. Matej Margon
50. Miha Plahutnik
51. Andraž Seljak
56. Tadej Jurca

Mlajše pionirke: 20 tekmovalk — 3 km

9. Božena Radič

Starejši pionirji: 57 tekmovalcev — 5 km

43. Miha Grom
47. Aleš Zakrajšek

48. Jurij Piršič

50. Igor Volk

55. Matjaž Dobrovoljc

57. Domen Drašler

Starejši pionirke: 24 tekmovalk — 5 km

20. Barbara Prvinšek

Ekipno je Tekški smučarski klub Vrhnika med 14 slovenskimi klubi sedmi.

Republiško prvenstvo v biatlonu za pionirje

Prvič so se vrhniški tekmovalci pomerili tudi v biatlonu in z enim samim treningom v streljanju dosegli zavidljive rezultate, saj je med skupno 112 tekmovalcev Miha Grom v svoji kategoriji zasedel odlično 4. mesto in Barbara Prvinšek 5. mesto.

Kot že rečeno se tekme vrstijo kljub slabi zimi. Naši tekmovalci pa dosegajo s tekme na tekmo boljše rezultate.

Tekme za Žito pokal so v bistvu republiške pokalne tekme za pionirje, s tem da v njem sodelujejo tudi klubi iz Hrvaške.

V koledar Smučarske zveze Slovenije je letos kot organizator tekem vpisan tudi TKS Vrhnika. Tekma bo ob ugodnih snežnih razmerah v nedeljo 26. februarja 1989, s pričetkom ob 10. uri. Proga je homoligrana po terenih Stare Vrhnike s startom in ciljem pri gostilni Polž. Pričakujemo med 250 in 300 tekmovalci. Vse Vrhničane vabimo, da si tekmo ogledajo in spodbujajo naš naraščaj.

R. G.

Mali oglasi

Redno zaposlim računovodkinjo za vodenje poslovnih knjig obrtniku.

Pogoj je znanje računalniške obdelave in primeren prostor za vodenje knjig.

Informacije v uredništvu glasila „Naš časopis“.

Na območju Stare Vrhnike (Razorska dolina) potrebujemo skupino delavcev (2—3) za opravila pri gojenju gozdov (čiščenje, pogozdovanje ipd.). Delo je honorarno (pogodba o delu ali študentski servis) in občasno čez vse leto.

Ljubljanske Mlekarnice, obrat GOZDARSTVO

Cesta na Loko 4, Ljubljana tel. 332-811

PRODAM dve novi zimski gumni sava 165x13 in zadnji plašč za lado 1300.

Cena: 30 % ceneje kot v trgovini.

Telefon: 752-560

Mlajši zakonski par išče stanovanje na Vrhniki ali v njeni okolici. Ponudbe na naslov: Zdravko Boric, Močilnik 4, Vrhnika.

Dne 21. 1. 1989 ob 8. uri sem v bližini križišča v Verdu izgubila zlato verižico z medaljonom.

Poštenege najditeja prosim, da jo vrne proti nagradi.

Vida Ogrin, Verd 161

NAŠ ČASOPIS

Naš časopis — Glasilo občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika. V.d. glavnega in odgovornega urednika: Ciril Brajer. Uredniški odbor: Simon Seljak — predsednik, Ciril Brajer, Marjan Horvat, Cvetka Glumac, Momir Arsič, Tone Janežič, Dragica Krašovec. Lektorica: Sonja Seljak. Tehnični urednik: Marjan Ivanuš. Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika. Številka žiro računa: 50100-678-54000. Telefonska številka uredništva: 751-325. Tisk: Cicero studio. Po mnenju sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.